

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristotelis de arte poetica liber

Aristoteles

Lipsiae, 1904

Περὶ ποιητικῆς

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1709)

ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ.

1 *Περὶ ποιητικῆς αὐτῆς τε καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς, ἦν τινα* 1447^a
δύναμιν ἕκαστον ἔχει, καὶ πῶς δεῖ συνίστασθαι τοὺς μύθους
εἰ μέλλει καλῶς ἔξειν ἢ ποιήσῃς, ἔτι δὲ ἐκ πόσων καὶ ποίων 10
ἔστι μορίων, ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὅσα τῆς αὐτῆς
ἔστι μεθόδου, λέγωμεν ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν πρῶτον ἀπὸ
τῶν πρῶτων.

ἐποποιία δὴ καὶ ἡ τῆς τραγωδίας ποιήσῃς, ἔτι δὲ κω-
μωδία καὶ ἡ διθυραμβοποιητικὴ καὶ τῆς ἀνλητικῆς ἢ πλείστη 15
καὶ καθαριστικῆς, πᾶσα τυγχάνουσιν οὐδαί μιμήσεις τὸ σύν-
ολον, διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων τρισίν, ἢ γὰρ τῷ ἐν ἑτέροις
μιμῆσθαι ἢ τῷ ἕτερον ἢ τῷ ἑτέρως καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον.
ὥσπερ γὰρ καὶ χρώμασι καὶ σχήμασι πολλὰ μιμοῦνται τινες
ἀπεικάζοντες, οἱ μὲν διὰ τέχνης οἱ δὲ διὰ συνηθείας ἕτεροι 20
δὲ διὰ τῆς φύσεως, οὕτω καὶ ταῖς εἰρημέναις τέχναις. ἅπασαι
μὲν ποιοῦνται τὴν μίμησιν ἐν ἠυθμῷ καὶ λόγῳ καὶ ἁρμονίᾳ,
τούτοις δ' ἢ χωρὶς ἢ μεμιγμένοις, οἷον ἁρμονίᾳ μὲν καὶ
ἠυθμῷ χρώμεναι μόνον ἢ τε ἀνλητικὴ καὶ ἡ καθαριστικὴ κἂν
εἴ τινες ἕτεροι τυγχάνωσιν οὐδαί <τοιαῦται> τὴν δύναμιν, 25
οἷον ἡ τῶν συρίγγων, αὐτῷ δὲ τῷ ἠυθμῷ [μιμοῦνται] χωρὶς
ἁρμονίας ἢ τῶν ὄρχηστῶν, καὶ γὰρ οὗτοι διὰ τῶν σχηματιζο-
μένων ἠυθμῶν μιμοῦνται καὶ ἦθη καὶ πάθη καὶ πράξεις· ἡ

A^o = cod. Paris. 1741.

1447^a 9 ἕκαστον *A*^o. — 12 λέγωμεν *A*^o. — 17 ἐν Forchham-
 mer: γένει *A*^o. — 21 φύσεως Madius: φωνῆς *A*^o. — καὶ ἐν apogr.
 — 25 τοιαῦται add. apogr. — 26 μιμοῦνται del. Spengel. — 27
 ἢ apogr.: οἱ *A*^o.

Aristoteles Vol. XIII.

δὲ [ἐποποιία] μόνον τοῖς λόγοις φιλοῖς ἢ τοῖς μέτροις, καὶ
 τούτοις εἴτε μινύσσει μετ' ἀλλήλων εἶθ' ἐνὶ τινὶ γένει χρωμένη
 1447^b τῶν μέτρων, (ἀνώνυμος) τυγχάνουσα μέχρι τοῦ νῦν· οὐδὲν
 γὰρ ἂν ἔχοιμεν ὀνομάσαι κοινὸν τοῖς Σώφρονος καὶ Ξενάρχου
 10 μίμους καὶ τοὺς Σωκρατικούς λόγους, οὐδὲ εἴ τις διὰ τριμέτρων
 ἢ ἑλεγεῶν ἢ τῶν ἄλλων τινῶν τῶν τοιούτων ποιοῖτο τὴν
 μίμησιν· πλὴν οἱ ἄνθρωποι γε συνάπτοντες τῷ μέτρῳ τὸ
 ποιεῖν ἑλεγειοποιούς, τοὺς δὲ ἐποποιούς ὀνομάζουσιν, οὐχ ὡς
 κατὰ τὴν μίμησιν ποιητὰς ἀλλὰ κοινῇ κατὰ τὸ μέτρον προσ-
 15 αγορεύοντες. καὶ γὰρ ἂν ἱατρικὸν ἢ φυσικὸν τι διὰ τῶν
 μέτρων ἐκφέρωσιν, οὕτω καλεῖν εἰώθασιν, οὐδὲν δὲ κοινόν
 ἐστὶν Ὀμήρῳ καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πλὴν τὸ μέτρον· διὸ τὸν μὲν
 ποιητὴν δίκαιον καλεῖν, τὸν δὲ φυσιολόγον μᾶλλον ἢ ποιη-
 20 τὴν. ὁμοίως δὲ καὶ εἴ τις ἅπαντα τὰ μέτρα μινύσσει ποιοῖτο
 τὴν μίμησιν, καθάπερ Χαιρήμων ἐποίησε Κένταυρον μικτὴν
 ῥαψωδίαν ἐξ ἁπάντων τῶν μέτρων, καὶ (τοῦτον) ποιητὴν προσ-
 αγορευτέον. περὶ μὲν οὖν τούτων διωρίσθω τοῦτον τὸν τρόπον·
 εἰσὶ δὲ τινες αἱ πᾶσι χρῶνται τοῖς εἰρημένοις, λέγω δὲ οἶον
 ῥυθμῶ καὶ μέλει καὶ μέτρῳ, ὥσπερ ἢ τε τῶν διδυραμβικῶν
 25 ποιήσεως καὶ ἢ τῶν νόμων καὶ ἢ τε τραγῳδία καὶ ἢ κωμῳδία,
 διαφέρουσι δὲ ὅτι αἱ μὲν ἅμα πᾶσιν αἱ δὲ κατὰ μέρος.

ταύτας μὲν οὖν λέγω τὰς διαφορὰς τῶν τεχνῶν, ἐν οἷς
 ποιοῦνται τὴν μίμησιν. ἐπεὶ δὲ μιμοῦνται οἱ μιμούμενοι πράττον-
 1448^a τας, ἀνάγκη δὲ τούτους ἢ σπουδαίους ἢ ἀνύλους εἶναι — τὰ γὰρ 2
 ἦθη σχεδὸν αἰεὶ τούτοις ἀκολουθεῖ μόνοις, κακία γὰρ καὶ ἀρετὴ
 τὰ ἦθη διαφέρουσι πάντες — ἦτοι βελτίονας ἢ καθ' ἡμᾶς ἢ
 χεῖρονας ἢ καὶ τοιούτους (ποιουῶσιν), ὥσπερ οἱ γραφεῖς·
 5 Πολύγυωτος μὲν γὰρ κρείττους, Παύσιων δὲ χεῖρους, Διονύ-

29 ἐποποιία secl. Ueberweg. — ἢ φιλοῖς Vahlen. 1447^b 9
 ἀνώνυμος add. Bernays — τυγχάνει οὕσα Suckow. — 15 κατὰ τὴν
 apogr.: τὴν κατὰ A^c. — 16 φυσικὸν Heinsius: μουσικὸν A^c. —
 22 καὶ τοῦτον apogr.: καὶ A^c δικαίως Ueberweg. — 24 αἱ apogr.:
 οἱ A^c. — 25 διδυραμβῶν apogr. — 28 οἷς Victorius: αἷς A^c.

σος δὲ ὁμοίως
 ἐκείνη μίμησιν
 τῶν ἑταρῶν
 καὶ αἰγιόχοι
 τῆρας· καὶ
 οἶον Ὀμηρῶν
 δὲ ὁ Θάσιος
 γένος ὁ τῆ
 ραψῳδίας καὶ
 Τριπόδος καὶ
 ἑξαπόδος καὶ
 γὰρ χεῖρους
 εἶτι δὲ
 αὐτοῦ ἂν τι
 ἴσται ὅτε μίμησιν
 Ὀμηρῶν ποιῶν
 ὡς πρᾶττον
 πάντας δια-
 ἴν οἷς τε
 μίμησιν Ὀμήρῳ
 δὲ Δριστοφάνῳ
 ὄθεν καὶ δὲ
 τῶν ῥαψῳδῶν
 τῆς κωμῳδίας
 Μεγαρέως ὁ
 γενόμενος
 ποιητῆς πο-
 τῆς τραγῳδίας

1448^a 9
 2^a pr. man.
 — 16. μιμήσιν
 — 21 τῶν τρι-
 ταυρίας ὅτε

σιος δὲ ὁμοίους εἶκαζεν· δῆλον δὲ ὅτι καὶ τῶν λεχθεισῶν ἐκάστη μίμησεν ἕξει ταύτας τὰς διαφορὰς καὶ ἔσται ἕτερα τῷ ἕτερον μιμῆσθαι τοῦτον τὸν τρόπον. καὶ γὰρ ἐν ὀρχήσει καὶ ἀυλήσει καὶ κιδαρῖσει ἔστι γενέσθαι ταύτας τὰς ἀνομοιότη- 10 τητας· καὶ [τὸ] περὶ τοὺς λόγους δὲ καὶ τὴν ψιλομετρίαν, οἷον Ὅμηρος μὲν βελτίους, Κλεοφῶν δὲ ὁμοίους, Ἡγήμων δὲ ὁ Θάσιος <ὁ> τὰς παρωδίας ποιήσας πρῶτος καὶ Νικοχάρης ὁ τὴν Ἀηλιάδα χείρους· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοὺς διδυγράμβους καὶ περὶ τοὺς νόμους, ὥσπερ . . γὰς, Κύκλωπας 15 Τιμόθεος καὶ Φιλόξενος· [μίμησαιο ἄν τις] ἐν ταύτῃ δὲ τῇ διαφορᾷ καὶ ἡ τραγωδία πρὸς τὴν κωμῶδιαν διέστηκεν· ἢ μὲν γὰρ χείρους ἢ δὲ βελτίους μιμῆσθαι βούλεται τῶν νῦν.

3 ἔτι δὲ τούτων τρίτη διαφορὰ τὸ ὡς ἕκαστα τούτων μιμῆ- 20 σαιτο ἄν τις. καὶ γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ τὰ αὐτὰ μιμῆσθαι ἔστιν ὅτε μὲν ἀπαγγέλλοντα, ἢ ἕτερόν τι γιγνόμενον, ὥσπερ Ὅμηρος ποιεῖ, ἢ ὡς τὸν αὐτὸν καὶ μὴ μεταβάλλοντα, ἢ πάντας ὡς πράττοντας καὶ ἐνεργοῦντας τοὺς μιμουμένους. ἐν τοῖσι δὲ ταύταις διαφοραῖς ἡ μίμησις ἔστιν, ὡς εἶπομεν κατ' ἀρχάς, ἐν οἷς τε <καὶ ἄ> καὶ ὡς. ὥστε τῇ μὲν ὁ αὐτὸς ἄν εἴη μι- 25 μητῆς Ὀμήρου Σοφοκλῆς, μιμοῦνται γὰρ ἄμφω σπουδαίους, τῇ δὲ Ἀριστοφάνει, πράττοντας γὰρ μιμοῦνται καὶ δρῶντας ἄμφω. ὅθεν καὶ δράματα καλεῖσθαι τινες αὐτὰ φασιν, ὅτι μιμοῦνται δρῶντας. διὸ καὶ ἀντιποιοῦνται τῆς τε τραγωδίας καὶ τῆς κωμῶδιαις οἱ Ἀσκιεῖς — τῆς μὲν γὰρ κωμῶδιαις οἱ 30 Μεγαρεῖς οἱ τε ἐνταῦθα ὡς ἐπὶ τῆς παρ' αὐτοῖς δημοκρατίας γενομένης καὶ οἱ ἐκ Σικελίας, ἐκεῖθεν γὰρ ἦν Ἐπίχαμος ὁ ποιητῆς πολλᾶ πρότερος ἂν Χιωνίδου καὶ Μάγνητος, καὶ τῆς τραγωδίας ἔνιοι τῶν ἐν Πελοποννησῷ — ποιούμενοι τὰ

1448^a 9 τῷ apogr.: τὸ A^c. — 13 ὁ add. apogr. — 14 Ἀηλιάδα A^c pr. man. — 15 ὥσπερ Ἀρχάς Castelvetro, ὡς Πέρσας Victorius. — 16. μίμησαιο ἄν τις del. Vahlen. — ταύτη Casaubonus: αὐτῇ A^c. — 21 τι] τινά Ulrici. — 22. ἢ πάντας] ἢ πάντα Casaubonus; expectaveris ὅτε δὲ μιμουμένον ἢ πραττόμενα. — 25 καὶ ἄ add. apogr.

35 ὀνόματα σημειῶν· αὐτοὶ μὲν γὰρ κόμας τὰς περιουιλῆδας καλεῖν φασιν, Ἀθηναίους δὲ δῆμους, ὡς καιρωδοὺς οὐκ ἀπὸ τοῦ καιμάζειν λεγθέντας ἀλλὰ τῇ κατὰ κόμας πλάνῃ ἀτιμαζομένους
1448^b ἐκ τοῦ ἄστεως, καὶ τὸ ποιεῖν αὐτοὶ μὲν δρᾶν, Ἀθηναίους δὲ πρᾶττειν προσαγορεύειν.

περὶ μὲν οὖν τῶν διαφορῶν καὶ πόσαι καὶ τίνες τῆς μιμήσεως εἰρήσθω ταῦτα. εἰκόμασι δὲ γεννηῆσαι μὲν ὄλωσ τὴν 4
5 ποιητικὴν αἰτία δύο τινὲς καὶ αὐταὶ φυσικαί. τό τε γὰρ μιμείσθαι σύμφυτον τοῖς ἀνθρώποις ἐκ παίδων ἐστί, καὶ τούτω διαφέρουσι τῶν ἄλλων ζῴων ὅτι μιμητικώτατόν ἐστι καὶ τὰς μαθήσεις ποιεῖται διὰ μιμήσεως τὰς πρώτας, καὶ τὸ χαίρειν τοῖς μιμήμασι πάντας. σημειῶν δὲ τούτου τὸ συμβαίνειν ἐπὶ
10 τῶν ἔργων· ἂ γὰρ αὐτὰ λυπηρῶς ὀρῶμεν, τούτων τὰς εἰκόνας τὰς μάλιστα ἠκριβωμένας χαίρομεν θεωροῦντες, οἷον θηρίων τε μορφὰς τῶν ἀτιμοτάτων καὶ νεκρῶν. αἴτιον δὲ καὶ τούτου, ὅτι μανθάνειν οὐ μόνον τοῖς φιλοσόφοις ἥδιστον ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως, ἀλλ' ἐπὶ βραχὺ κοινωνοῦσιν αὐτοῦ. διὰ
15 γὰρ τοῦτο χαίρουσι τὰς εἰκόνας ὀρῶντες, ὅτι συμβαίνει θεωροῦντας μανθάνειν καὶ συλλογίζεσθαι τί ἕκαστον, οἷον ὅτι οὗτος ἐκεῖνος, ἐπεὶ ἐὰν μὴ τύχῃ προεωρακῶς, οὐχ ἢ μίμημα ποιήσει τὴν ἡδονὴν ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπεργασίαν ἢ τὴν χοιρῶν ἢ διὰ τοιαύτην τιὰ ἄλλην αἰτίαν. κατὰ φύ-
20 σιν δὴ ὄντος ἡμῶν τοῦ μιμείσθαι καὶ τῆς ἀρμονίας καὶ τοῦ θυμμοῦ — τὰ γὰρ μέτρα ὅτι μόρια τῶν θυμμοῦν ἐστί φανερόν — ἐξ ἀρχῆς πεφυκότες πρὸς αὐτὰ μάλιστα κατὰ μικρὸν προάγοντες ἐγέννησαν τὴν ποίησιν ἐκ τῶν αὐτοσχεδιασμάτων. διεσπᾶσθη δὲ κατὰ τὰ οἰκεία ἥθη ἢ ποίησις·
25 οἱ μὲν γὰρ σεμνότεροι τὰς καλὰς ἐμμοῦντο πράξεις καὶ τὰς τῶν τοιούτων, οἱ δὲ εὐτελέστεροι τὰς τῶν φαύλων, πρῶτον

35 αὐτοὶ et Ἀθηναίους Spengel: οὗτοι et Ἀθηναῖοι A^o.
1448^b 12 τούτου apogr.: τοῦτο A^o. — 17 οὐχ ἢ Hermann: οὐχί A^o. — 20 δὴ Vahlen: δὲ A^o. — 22 πρὸς αὐτὰ Ald.: καὶ αὐτὰ A^o fort. πρὸς αὐτὰ καὶ τὰ αὐτόμοια.

φύσιν π
μὲν οὖν π
εἰς δὲ
οὖν ἐκεῖ
μότων ἰα
ἴτι ἐν τῷ
παλαιῶν οἰ
τὰ σπουδα
ἴτι εὐ ἀλλ
καὶ τὰ τῆς
ἀλλὰ τὸ γ
ἴτι, ὡσπε
καὶ οὗτος
ἴτας καὶ κ
κατὰ τὴν
ἐγένετο,
μῆζονα κα
τὸ μ
εἶδον ἰα
θάματα, αἰ
σταῖς καὶ
γῶτων τοῖ
οὖν ἐν ποί
πρὸς τὴν π
μεταβολὰς
αὐτῆς φησ
ἴτι πρῶτο
27 οἱ
del. Bonitz
μῆζον A^o.
Forchham
μῆζον A^o.
γῶτα καὶ
ἀπαμειν

ψόγους ποιούντες, ὥσπερ ἕτεροι ὕμνους καὶ ἐγκώμια. τῶν μὲν οὖν πρὸ Ὀμήρου οὐδενὸς ἔχομεν εἰπεῖν τοιοῦτον ποίημα, εἰκὸς δὲ εἶναι πολλούς, ἀπὸ δὲ Ὀμήρου ἀρξαμένοις ἔστιν, οἷον ἐκείνου ὁ Μαργίτης καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐν οἷς καὶ τὸ ἀρ-³⁰ μόντον ἱαμβεῖον ἦλθε μέτρον· διὸ καὶ ἱαμβεῖον καλεῖται νῦν, ὅτι ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ ἰάμβιζον ἀλλήλους· καὶ ἐγένοντο τῶν παλαιῶν οἱ μὲν ἥρωικῶν οἱ δὲ ἰάμβων ποιηταί. ὥσπερ δὲ καὶ τὰ σπουδαῖα μάλιστα ποιητῆς Ὀμηρος ἦν — μόνος γὰρ οὐχ ὅτι εὖ ἀλλὰ [ὅτι] καὶ μιμήσεις δραματικὰς ἐποίησεν — οὕτως³⁵ καὶ τὰ τῆς κωμωδίας σχήματα πρῶτος ὑπέδειξεν, οὐ ψόγον ἀλλὰ τὸ γελοῖον δραματοποιήσας· ὁ γὰρ Μαργίτης ἀνάλογον ἔχει, ὥσπερ Ἰλιάς καὶ ἡ Ὀδύσσεια πρὸς τὰς τραγωδίας, οὕτω^{1449 a} καὶ οὗτος πρὸς τὰς κωμωδίας. παραφανείσης δὲ τῆς τραγωδίας καὶ κωμωδίας οἱ ἐφ' ἑκατέραν τὴν ποίησιν δομῶντες κατὰ τὴν οἰκίαν φύσιν οἱ μὲν ἀντὶ τῶν ἰάμβων κωμωδοποιοὶ ἐγένοντο, οἱ δὲ ἀντὶ τῶν ἐπῶν τραγωδοδιδάσκαλοι διὰ τὸ⁵ μείζονα καὶ ἐντιμότερα τὰ σχήματα εἶναι ταῦτα ἐκείνων.

τὸ μὲν οὖν ἐπισκοπεῖν εἰ ἄρ' ἔχει ἤδη ἡ τραγωδία τοῖς εἴδεσιν ἱκανῶς ἢ οὐ, αὐτὸ τε καθ' αὐτὸ κρίναι καὶ πρὸς τὰ θεάτρα, ἄλλος λόγος. γενομένη οὖν ἀπ' ἀρχῆς αὐτοσχεδιαστικῆς καὶ αὐτῆ καὶ ἡ κωμωδία, καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν ἐξαρ-¹⁰ χόντων τὸν διθύραμβον ἡ δὲ ἀπὸ τῶν τὰ φαλλικά ἄξι καὶ νῦν ἐν πολλαῖς τῶν πόλεων διαμένει νομιζόμενα, κατὰ μικρὸν ἠϋξήθη προαγόντων ὅσον ἐβλῆντο φανερόν αὐτῆς, καὶ πολλὰς μεταβολὰς μεταβαλοῦσα ἡ τραγωδία ἐπαύσατο, ἐπεὶ ἔσχε τὴν αὐτῆς φύσιν. καὶ τό τε τῶν ὑποκριτῶν πλήθος ἐξ ἑνὸς εἰς¹⁵ δύο πρῶτος Αἰσχύλος ἤγαγε καὶ τὰ τοῦ χοροῦ ἡλάττωσε καὶ

27 οἱ ἕτεροι Spengel. — 30 καὶ Ald.: κατὰ A^o. — 35 ὅτι del. Bonitz. — 37 ὁ ἀogr.: τὸ A^o. 1449^a 6 μείζονα ἀogr.: μείζον A^o. — 7 εἰ ἄρα ἔχει ἀogr.: παρέχει A^o. — 8 κρίναι Forchhammer: κρίνεται ἢ ναί A^o. — 9 γενομένη ἀogr.: γενομένης A^o, γενομένη δ' Bekker, γενομένη οὖν . . . καὶ ἡ τραγωδία καὶ ἡ κωμ. Aristotelem primo scripsisse suspicor. — 12 διαμένει ἀogr.: διαμένειν A^o.

τὸν λόγον πρωταγωνιστὴν παρεσκευάσεν, τρεῖς δὲ καὶ σιηνο-
 γραφίαν Σοφοκλῆς. ἔτι δὲ τὸ μέγεθος ἐκ μικρῶν μύθων, καὶ
 (ἢ λέξεις ἐκ) λέξεως γελοίας διὰ τὸ ἐκ σατυρικοῦ μεταβαλεῖν
 20 ὁπρὲ ἀπεσεμνύνθη. τό τε μέτρον ἐκ τετραμέτρον ἱαμβεῖον ἐγέ-
 νετο· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον τετραμέτρον ἐχρῶντο διὰ τὸ σατυ-
 ρικὴν καὶ ὀρχηστικωτέραν εἶναι τὴν ποιήσιν, λέξεως δὲ γενο-
 μένης αὐτῇ ἢ φύσις τὸ οἰκεῖον μέτρον εὔρε· μάλιστα γὰρ λεπι-
 κὸν τῶν μέτρων τὸ ἱαμβεῖόν ἐστιν· σημεῖον δὲ τούτου, πλείστα
 25 γὰρ ἱαμβεῖα λέγομεν ἐν τῇ διαλέκτῳ τῇ πρὸς ἀλλήλους, ἐξά-
 μετρα δὲ ὀλιγάκις καὶ ἐκβαίνοντες τῆς λεπιτικῆς ἀρμονίας. ἔτι
 δὲ ἐπεισοδίῳ πλήθη, καὶ τὰ ἄλλ' ὡς ἕκαστα κοσμηθῆναι
 λέγεται. (περὶ μὲν οὖν τούτων τσαῦτα) ἔστω ἡμῖν εἰρημένα·
 πολὺ γὰρ ἂν ἕως ἔργον εἶη διεξιέναι καθ' ἕκαστον.

30 ἡ δὲ κωμῳδία ἐστὶν ὥσπερ εἶπομεν μίμησις φανυλοτέρων 5
 μὲν, οὐ μέντοι κατὰ πᾶσαν κωμῳδίαν, ἀλλὰ (κατὰ τὸ γελοῖον,)
 τοῦ (δ') αἰσχροῦ ἐστὶ τὸ γελοῖον μόριον· τὸ γὰρ γελοῖόν ἐστιν
 ἀμάρτημά τι καὶ αἰσχος ἀνώδυνον καὶ οὐ φθαρτικόν, οἷον
 εὐθύς τὸ γελοῖον πρόσωπον αἰσχρόν τι καὶ διεστραμμένον
 35 ἄνευ ὀδύνης. αἱ μὲν οὖν τῆς τραγωδίας μεταβάσεις καὶ δι'
 1449^b ὧν ἐγένοντο οὐ λελήθασιν, ἡ δὲ κωμῳδία διὰ τὸ μὴ σπου-
 δάζεσθαι ἐξ ἀρχῆς ἔλαθεν· καὶ γὰρ χορὸν κωμῳδῶν ὁπρὲ ποτε
 ὁ ἀρχῶν ἔδωκεν, ἀλλ' ἐθέλονται ἦσαν. ἤδη δὲ σχήματά τινα
 αὐτῆς ἐχούσης οἱ λεγόμενοι αὐτῆς ποιηταὶ μνημονεύονται. τίς
 5 δὲ πρόσωπα ἀπέδωκεν ἢ πρόλογον ἢ πλήθη ὑποκριτῶν καὶ
 ὅσα τοιαῦτα, ἠγνόηται. τὸ δὲ μύθους ποιεῖν Ἐπίχαρμος καὶ
 Φόρμις. * τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐκ Σικελίας ἦλθε, τῶν δὲ Ἀθή-
 νησιν Κράτης πρῶτος ἤρξεν ἀφέμενος τῆς ἱαμβικῆς ἰδέας κα-
 θόλου ποιεῖν λόγους καὶ μύθους.*

10 ἡ μὲν οὖν ἐποποιία τῇ τραγωδίᾳ μέχρι μὲν τοῦ [μέτρον
 μεγάλου] μίμησις εἶναι σπουδαίων ἠκολούθησεν· τῷ δὲ τὸ

27 ὡς] οἷς Hermann — περὶ μὲν οὖν τούτων τσαῦτα add.
 Ald. 1449^b 3 fort. ἐθέλονται οἱ χορευταί. — 5 προλόγους A^c.
 λόγους Hermann. — 10 μὲν τοῦ Tyrwhitt: μόνου A^c.

μέτρον ἀπλοῦν ἔχειν καὶ ἀπαγγελίαν εἶναι, αὐτῆ διαφέρουσιν·
 ἔτι δὲ τῷ μήκει, ἢ μὲν ὅτι μάλιστα πειρᾶται ὑπὸ μιαν περι-
 οδοῦν ἡλλοῦ εἶναι ἢ μικρὸν ἐξαλλάττειν, ἢ δὲ ἐποποιία ἀορι-
 στος τῷ χρόνῳ, καὶ τούτῳ διαφέρουσιν· καίτοι τὸ πρῶτον ¹⁵
 ὁμοίως ἐν ταῖς τραγωδίαις τοῦτο ἐπολοῦν καὶ ἐν τοῖς ἔπεσιν.
 μέρη δ' ἐστὶ τὰ μὲν ταῦτά, τὰ δὲ ἴδια τῆς τραγωδίας. διόπερ
 ὅστις περὶ τραγωδίας οἶδε σπουδαίας καὶ φάυλης, οἶδε καὶ
 περὶ ἐπῶν· ἃ μὲν γὰρ ἐποποιία ἔχει, ὑπάρχει τῇ τραγωδίᾳ,
 ἃ δὲ αὐτῆ, οὐ πάντα ἐν τῇ ἐποποιίᾳ. ²⁰

6 περὶ οὖν τῆς ἐν ἑξαμέτροις μιμητικῆς καὶ περὶ κωμωδίας
 ὕστερον ἐροῦμεν, περὶ δὲ τραγωδίας λέγωμεν, ἀπολαβόντες
 αὐτῆς ἐκ τῶν εἰρημένων τὸν γινόμενον ὄρον τῆς οὐσίας. ἔστιν
 οὖν τραγωδία μίμησις πράξεως σπουδαίας καὶ τελείας μέγεθος
 ἐχούσης, ἡδυσμένῳ λόγῳ χωρὶς ἐκάστῳ τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς ²⁵
 μορίοις, δρώντων καὶ οὐ δι' ἀπαγγελίας, δι' ἑλέου καὶ φόβου
 περαινουσα τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων κάθαρσιν. λέγω δὲ
 ἡδυσμένον μὲν λόγον τὸν ἔχοντα ῥυθμὸν καὶ ἀρμονίαν καὶ
 μέτρον, τὸ δὲ χωρὶς τοῖς εἶδεσι τὸ διὰ μέτρων ἕνια μόνον
 περαινέσθαι καὶ πάλιν ἕτερα διὰ μέλους. . . ³⁰

ἐπεὶ δὲ πράττοντες ποιοῦνται τὴν μίμησιν, πρῶτον μὲν
 ἐξ ἀνάγκης ἂν εἴη τι μόριον τραγωδίας ὁ τῆς ὄψεως κόσμος.
 εἶτα μελοποιία καὶ λέξις· ἐν τούτοις γὰρ ποιοῦνται τὴν μί-
 μησιν. λέγω δὲ λέξιν μὲν αὐτὴν τὴν τῶν ὀνομάτων σύνθεσιν,
 μελοποιίαν δὲ ὃ τὴν δύναμιν φανεράν ἔχει πᾶσιν. ἐπεὶ δὲ ³⁵
 πράξεως ἐστὶ μίμησις, πράττεται δὲ ὑπὸ τινῶν πραττόντων,
 οὓς ἀνάγκη ποιούς τινας εἶναι κατὰ τε τὸ ἦθος καὶ τὴν διά-

12 διαφέρει Hermann. — 15 διαφέρει A^c. — 20 αὐτῆ Reiz:
 αὐτῆ A^c. — 22 ἀναλαβόντες Bernays. — 25 ἐκάστῳ Tyrwhitt:
 ἐκάστου A^c. — 27 παθημάτων Trincaveli: μαθημάτων A^c. —
 29 μέτρον Victorius: μέλος A^c, καὶ μέλος del. Tyrwhitt. — 31
 explicatio καθάρσεως a scriptore ipso, polit. VIII 7 p. 1341^b 40
 promissa lacuna hausta esse videtur. — 34 ὀνομάτων Her-
 mann collato 1450^b 14: μέτρων A^c. — 35 πᾶσιν Madius: πᾶ-
 σαν A^c.

1450^a νοιαν — διὰ γὰρ τούτων καὶ τὰς πράξεις εἶναι φαινομένης ποιᾶς
 τινος — πέφυκεν αἰτίας δύο τῶν πράξεων εἶναι, διάνοιαν
 καὶ ἦθος, καὶ κατὰ ταύτας καὶ τυγχάνουσι καὶ ἀποτυγχάνουσι
 πάντες. ἔστιν δὲ τῆς μὲν πράξεως ὁ μῦθος ἢ μίμησις· λέγω
 5 γὰρ μῦθον [τοῦτον] τὴν σύνθεσιν τῶν πραγμάτων, τὰ δὲ ἦθη,
 καθ' ὃ ποιούς τινος εἶναι φαινομένης τοὺς πράττοντας· διάνοια
 δέ, ἐν ὅσοις λέγοντες ἀποδεικνύασιν τι ἢ καὶ ἀποφαινοῦνται
 γνώμην. ἀνάγκη οὖν πάσης τραγωδίας μέρη εἶναι ἕξ, καθ'
 ὃ ποιὰ τις ἐστὶν ἢ τραγωδία· ταῦτα δ' ἐστὶ μῦθος καὶ ἦθος
 10 καὶ διάνοια καὶ ὄψις καὶ λέξις καὶ μελοποιία. οἷς μὲν γὰρ
 μιμοῦνται, δύο μέρη ἐστίν, ὡς δὲ μιμοῦνται, ἕν, ἃ δὲ μι-
 μοῦνται, τρία, καὶ παρὰ ταῦτα οὐδέν. τούτοις μὲν οὖν οὐκ
 ὀλίγοι αὐτῶν <ἀλλ' ἅπαντες> ὡς εἰπεῖν κέχρηται τοῖς εἰδε-
 σιν· καὶ γὰρ ὄψεις ἔχει πᾶν καὶ ἦθος καὶ μῦθον καὶ λέξιν
 15 καὶ μέλος καὶ διάνοιαν ὡσαύτως.

μέγιστον δὲ τούτων ἐστὶν ἢ τῶν πραγμάτων σύστασις·
 ἢ γὰρ τραγωδία μίμησις ἐστὶν οὐκ ἀνθρώπων ἀλλὰ πράξεως
 καὶ βίου κακοδαιμονίας, ἢ δ' εὐδαιμονία καὶ ἢ κακοδαιμονία ἐν
 πράξει ἐστὶν καὶ τὸ τέλος πράξις τις ἐστὶν, οὐ ποιότης· εἰσὶν δὲ
 20 κατὰ μὲν τὰ ἦθη ποιοὶ τινες, κατὰ δὲ τὰς πράξεις εὐδαι-
 μονες ἢ τούναντιον. οὐκ οὖν ὅπως τὰ ἦθη μιμήσονται πράτ-
 τουσιν, ἀλλὰ τὰ ἦθη συμπααραλαμβάνουσιν διὰ τὰς πράξεις·
 ὥστε τὰ πράγματα καὶ ὁ μῦθος τέλος τῆς τραγωδίας, τὸ δὲ
 τέλος μέγιστον ἀπάντων. ἔτι ἄνευ μὲν πράξεως οὐκ ἂν γέ-
 25 νοιτο τραγωδία, ἄνευ δὲ ἠθῶν γένοιτ' ἄν. αἱ γὰρ τῶν νέων
 τῶν πλείστων ἀήθεις τραγωδίαί εἰσὶν καὶ ὅλως ποιηταὶ πολλοὶ
 τοιοῦτοι, οἷον καὶ τῶν γραφέων Ζεῦξις πρὸς Πολύγνωτον
 πέπουθεν· ὁ μὲν γὰρ Πολύγνωτος ἀγαθὸς ἠθογράφος, ἢ δὲ

1450^a 2 αἰτία A^c, aut αἰτίας aut ταῦτα v. 2 reponendum fuit. —
 3 καὶ κατὰ . . . πάντες nescio an post ποιᾶς τινος v. 1 transponere
 praestet. — 6 διάνοια apogr.: διάνοιαν A^c. — 10 καὶ λέξις in
 codd. post ἦθη exaratum transposuit Spengel. — 13 ἀλλὰ πάντες
 add. Bursian. — 18 βίον καὶ εὐδαιμονίας καὶ ἢ A^c. — 19 fort. εἰσὶν γὰρ.
 — 21 πράττοντας ποιοῦσιν Vahlen. — 22 συμπεριλαμβάνουσι A^c.

Ζεῦξος γ
 ἦθος ἠθῶν
 ποιῶσι δ
 ἐστέροις
 καὶ οὐσασ
 τῆς γραφικ
 κως γόην
 αἰῶνα * π
 γράφια, τοῦ
 γραφίαις.
 πρὸν δύν
 πρᾶγματα
 αἰσάντες.

ἀρχ)
 ἐνέτερον δὲ
 τῆν μάλιστα
 εἰσὶν τὸ λέ
 [καὶ τῶν
 αἱ μὲν γὰρ
 ἠθογραφίαις.
 ρεσάν· δίσ
 ἦθλον, ὅπ
 ὅλως ἐστίν
 ἐν οἷς ἀπ
 τι ἀποφαι
 δέ, ὡσαύ

30 λέξ
 πᾶσιον —
 retroavit
 1450^b
 Schmidt.
 ἦθλον ἢ π
 apogr.: ὁ
 εἶρηται, v

Ζεύξιδος γραφή οὐδὲν ἔχει ἦθος. ἔτι εἰάν τις ἐφεξῆς θῆ
 ῥήσεις ἠθικὰς καὶ λέξεις καὶ διανοίας εὖ πεποιημένας, <οὐ> 30
 ποιήσει ὃ ἦν τῆς τραγωδίας ἔργον, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἢ κατα-
 δεστέροις τούτοις κερημένη τραγωδία, ἔχουσα δὲ μῦθον
 καὶ σύστασιν πραγμάτων. * παραπλήσιον γὰρ ἐστὶν καὶ ἐπὶ
 τῆς γραφικῆς· εἰ γὰρ τις ἐναλείψει τοῖς καλλίστοις φαρμά-
 κοῖς χύδην, οὐκ ἂν ὁμοίως εὐφράνειεν καὶ λευκογραφήσας 35
 εἰκόνα. * πρὸς δὲ τούτοις τὰ μέγιστα οἷς ψυχαγωγεῖ ἡ τρα-
 γωδία, τοῦ μύθου μέρος ἐστίν, αἶ τε περιπέτεια καὶ ἀνα-
 γνωρίσεις. ἔτι σημειῖον, ὅτι καὶ οἱ ἔγχειροῦντες ποιεῖν πρό-
 τερον δύνανται τῇ λέξει καὶ τοῖς ἦθεσιν ἀκριβοῦν ἢ τὰ
 πράγματα συνιστάειν, οἷον καὶ οἱ πρῶτοι ποιηταὶ σχεδὸν 40
 ἅπαντες.

1450 b

ἀρχὴ μὲν οὖν καὶ οἷον ψυχὴ ὁ μῦθος τῆς τραγωδίας,
 δεύτερον δὲ τὰ ἦθη. ἔστιν γὰρ μίμησις πράξεως καὶ διὰ ταύ-
 την μάλιστα τῶν πρακτότων. τρίτον δὲ ἡ διάνοια. τοῦτο δὲ
 ἐστὶν τὸ λέγειν δύνασθαι τὰ ἐνόητα καὶ τὰ ἀνόηττα, ὅπερ 5
 [ἐπὶ τῶν λόγων] τῆς πολιτικῆς καὶ δημοτικῆς ἔργον ἐστίν·
 οἱ μὲν γὰρ ἀρχαῖοι πολιτικῶς ἐποιοῦν λέγοντας, οἱ δὲ νῦν
 δημοτικῶς. ἔστιν δὲ ἦθος μὲν τὸ τοιοῦτον ὃ δηλοῖ τὴν προαι-
 ρεσιν· διόπερ οὐκ ἔχουσιν ἦθος τῶν λόγων, ἐν οἷς οὐκ ἔστι
 δῆλον, ὅποιά τις ἢ προαιρεῖται ἢ φεύγει, <ἦ> ἐν οἷς μηδ' 10
 ὄλως ἐστὶν ὅ τι προαιρεῖται ἢ φεύγει ὁ λέγων· διάνοια δέ,
 ἐν οἷς ἀποδεικνύουσί τι ὡς ἐστὶν ἢ ὡς οὐκ ἐστὶν ἢ καθόλου
 τι ἀποφαίνονται. τέταρτον δὲ τῶν μὲν λόγων ἢ λέξεις· λέγω
 δέ, ὥσπερ πρότερον εἴρηται, λέξιν εἶναι τὴν διὰ τῆς ὀνομα-

30 λέξει καὶ διανοίᾳ Vahlen. — οὐ add. apogr. — 33 παρα-
 πλήσιον — εἰκόνα in codd. post δεύτερον τὰ ἦθη collocata hic
 revocavit Castelvetro. — 40 συνιστάειν Thurot: συνίστασθαι A^o.

1450^b 3 γὰρ Hermann: τε A^o. — 5 ἐπὶ τῶν λόγων del. M.
 Schmidt. — 9 διόπερ . . . φεύγει ἢ ἐν] ὅποιά τις ἐν οἷς . . .
 δῆλον ἢ προαιρεῖται ἢ φεύγει. διόπερ . . . λόγων ἐν A^o. — 11 ὅ τι
 apogr.: ὅ τις A^o. — 12 ἀποδεικνύασι Bekker. — 14 πρότερον
 εἴρηται, v. 1449^b 35.

15 σίας ἐρημνεῖαν, ὃ καὶ ἐπὶ τῶν ἐμμέτρων καὶ ἐπὶ τῶν λόγων
 ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν· τῶν δὲ λοιπῶν [πέντε] ἢ μελοποιία
 μέγιστον τῶν ἡδυσμάτων . . . ἢ δὲ ὄψις ψυχαγωγικὸν μὲν,
 ἀτεχνότατον δὲ καὶ ἥκιστα οἰκειὸν τῆς ποιητικῆς· ἴσως γὰρ
 τῆς τραγωδίας δύναμις καὶ ἄνευ ἀγῶνος καὶ ὑποκριτῶν ἔστιν,
 20 ἔτι δὲ κυριώτερα περὶ τὴν ἀπεργασίαν τῶν ὄψεων ἢ τοῦ σκευο-
 ποιοῦ τέχνη τῆς τῶν ποιητῶν ἔστιν.

διωρισμένον δὲ τούτων, λέγωμεν μετὰ ταῦτα ποίαν τινὰ 7
 δεῖ τὴν σύστασιν εἶναι τῶν πραγμάτων, ἐπειδὴ τοῦτο καὶ
 πρῶτον καὶ μέγιστον τῆς τραγωδίας ἔστιν. κεῖται δ' ἡμῖν τὴν
 25 τραγωδίαν τελείας καὶ ὅλης πράξεως εἶναι μίμησιν ἐχούσης
 τι μέγεθος· ἔστιν γὰρ ὅλον καὶ μηδὲν ἔχον μέγεθος. ὅλον δὲ
 ἔστιν τὸ ἔχον ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τελευτήν. ἀρχὴ δὲ ἔστιν
 ὃ αὐτὸ μὲν μὴ ἐξ ἀνάγκης μετ' ἄλλο ἔστιν, μετ' ἐκεῖνο δ'
 ἕτερον πέφυκεν εἶναι ἢ γίνεσθαι, τελευτὴ δὲ τοῦναντίον ὃ
 30 αὐτὸ μετ' ἄλλο πέφυκεν εἶναι ἢ ἐξ ἀνάγκης ἢ ὡς ἐπὶ τὸ
 πολὺ, μετὰ δὲ τοῦτο ἄλλο οὐδέν, μέσον δὲ ὃ καὶ αὐτὸ μετ'
 ἄλλο καὶ μετ' ἐκεῖνο ἕτερον. δεῖ ἄρα τοὺς συνεστῶτας εὖ
 μύθους μὴθ' ὀπόθεν ἔτυχεν ἀρχεσθαι μὴθ' ὅπου ἔτυχε τε-
 35 λευτῶν, ἀλλὰ κερῆσθαι ταῖς εἰρημέναις ἰδέαις. ἔτι δ' ἐπεὶ
 τὸ καλὸν καὶ ζῶον καὶ ἅπαν πρᾶγμα ὃ συνέστημεν ἐκ τινῶν
 οὐ μόνον ταῦτα τεταγμένα δεῖ ἔχειν ἀλλὰ καὶ μέγεθος ὑπάρ-
 χειν μὴ τὸ τυχόν· τὸ γὰρ καλὸν ἐν μεγέθει καὶ τάξει ἔστιν,
 διὸ οὔτε πάμμικρον ἂν τι γένοιτο καλὸν ζῶον, συγχεῖται γὰρ
 ἢ θεωρία ἐγγὺς τοῦ ἀναισθήτου <τόπου, ὥσπερ ἢ ἀκοὴ ἐγγὺς
 40 τοῦ ἀναισθήτου> χρόνου γινομένη, οὔτε παμμέγεθες, οὐ γὰρ
 1451^a ἅμα ἢ θεωρία γίνεται ἀλλ' οἴχεται τοῖς θεωροῦσι τὸ ἐν καὶ

16 πέμπτον apogr. — post 17 ἡδυσμάτων excidisse probavit Bernaysius quae Anonymus περὶ κωμῳδίας servavit μέλος τῆς μουσικῆς ἔστιν ἴδιον, ὅθεν ἀπ' ἐκείνης τὰς ἀντοτελεῖς ἀφορμὰς δεήσει λαμβάνειν. — 18 ἴσως Meiser: ὡς A°. — 28 ἐξ ἀνάγκης μὴ Paccius. — 38 πᾶν μικρὸν A°. — 40 χρόνου induxit Bonitz. — παμμέγεθες Paccius: πᾶν μέγεθος A°.

τὸ ὅλον ἐκ τῆς θεωρίας, οἷον εἰ μυρίων σταδίων εἴη ζῶον·
 ὥστε δεῖ καθάπερ ἐπὶ τῶν σωμάτων καὶ ἐπὶ τῶν ζώων ἔχειν
 μὲν μέγεθος, τοῦτο δὲ εὐσύνοπτον εἶναι, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν
 μύθων ἔχειν μὲν μῆκος, τοῦτο δὲ εὐμνημόνευτον εἶναι. τοῦ 5
 μήκους ὄρος <ὁ> μὲν πρὸς τοὺς ἀγωνάσας καὶ τὴν αἰσθησιν οὐ
 τῆς τέχνης ἐστίν· εἰ γὰρ ἔδει ἑκατὸν τραγωδίας ἀγωνίζεσθαι,
 πρὸς κλεψύδρας ἂν ἠγωνίζοντο, ὥσπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτέ φασιν·
 ὁ δὲ κατ' αὐτὴν τὴν φύσιν τοῦ πράγματος ὄρος, αἰ μὲν ὁ
 μελλῶν μέχρι τοῦ σύνδηλος εἶναι καλλίων ἐστὶ κατὰ τὸ μέγε- 10
 θος, ὡς δὲ ἀπλῶς διορίσαντας εἰπεῖν, ἐν ὅσῳ μεγέθει κατὰ
 τὸ εἶδος ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἐφεξῆς γυγνομένων συμβαίνει εἰς
 εὐτυχίαν ἐκ δυστυχίας ἢ ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν μεταβάλ-
 λειν, ἱκανὸς ὄρος ἐστὶν τοῦ μεγέθους.

8 μῦθος δ' ἐστὶν εἷς οὐχ, ὥσπερ τινὲς οἴονται, ἐὰν περὶ 15
 ἓνα ἢ πολλὰ γὰρ καὶ ἄπειρα τῷ ἐνὶ συμβαίνει, ἐξ ὧν ἐνλίον
 οὐδὲν ἐστὶν ἓν· οὕτως δὲ καὶ πράξεις ἐνὸς πολλαὶ εἰσιν, ἐξ
 ὧν μία οὐδέμια γίνεται πράξις. διὸ πάντες εἰκόασιν ἀμαρ-
 τάνειν ὅσοι τῶν ποιητῶν Ἡρακλῆιδα Ἐθνησίδα καὶ τὰ τοιαῦτα
 ποιήματα πεποιήσασιν· οἴονται γάρ, ἐπεὶ εἷς ἦν ὁ Ἡρακλῆς, 20
 ἓνα καὶ τὸν μῦθον εἶναι προσήκειν. ὁ δ' Ὀμηρος ὥσπερ καὶ
 τὰ ἄλλα διαφέρει καὶ τοῦτ' εἰοικεν καλῶς ἰδεῖν ἦτοι διὰ τέχνην
 ἢ διὰ φύσιν· Ὀδύσειαν γὰρ ποιῶν οὐκ ἐποίησεν ἅπαντα
 ὅσα αὐτῷ συνέβη, οἷον πληγῆναι μὲν ἐν τῷ Παρνασσῷ, μα-
 νῆναι δὲ προσποιήσασθαι ἐν τῷ ἀγερωῷ, ὧν οὐδὲν θατέρον 25
 γενομένου ἀναγκαῖον ἦν <ἢ> εἶδος θατέρον γενέσθαι, ἀλλὰ
 περὶ μίαν πράξιν οἶαν λέγομεν τὴν Ὀδύσειαν συνέστησεν,
 ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Ἰλιάδα. χρηὸν οὖν, καθάπερ καὶ ἐν ταῖς
 ἄλλαις μιμητικαῖς ἢ μία μίμησις ἐνὸς ἐστὶν, οὕτω καὶ τὸν
 μῦθον, ἐπεὶ πράξεως μίμησις ἐστὶ, μιᾶς τε εἶναι καὶ ταύτης 30

1451^a 3 καὶ ἐπὶ abesse malim. — 6 ὁ add. Bursian — φα-
 σίν] εἰώθασιν M. Schmidt. — 9 ὄρος] οὗτος suspic. Bücheler. —
 16 τῷ ἐνὶ apogr.: τῷ γένει A^c. — 26 ἢ add. apogr. — 27 λέγομεν
 apogr.: λέγομεν A^c. — 30 ταύτης καὶ Sussemihl.

ὄλης καὶ τὰ μέρη συνεστάναι τῶν πραγμάτων οὕτως, ὥστε μετατιθεμένου τινὸς μέρους ἢ ἀφαιρουμένου διαφέρεισθαι καὶ κινεῖσθαι τὸ ὅλον· ὃ γὰρ προσὸν ἢ μὴ προσὸν μηδὲν ποιεῖ ἐπίδηλον, οὐδὲν μόριον τοῦ ὅλου ἐστίν.

- 35 φανερόν δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ ὅτι οὐ τὸ τὰ γενόμενα λέγειν, τοῦτο ποιητοῦ ἔργον ἐστίν, ἀλλ' οἷα ἂν γένοιτο
 1451^b καὶ τὰ δυνατὰ κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον. ὃ γὰρ ἱστορικὸς καὶ ὁ ποιητὴς οὐ τῷ ἢ ἔμμετρα λέγειν ἢ ἄμμετρα διαφέρουσιν, εἴη γὰρ ἂν τὰ Ἡροδότου εἰς μέτρα τεθῆναι, καὶ οὐδὲν ἦττον ἂν εἴη ἱστορία τις μετὰ μέτρων ἢ ἄνευ μέτρων,
 5 ἀλλὰ τοῦτο διαφέρει, τὸ τὸν μὲν τὰ γενόμενα λέγειν, τὸν δὲ οἷα ἂν γένοιτο. διὸ καὶ φιλοσοφώτερον καὶ σπουδαιότερον ποιήσεις ἱστορίας ἐστίν· ἢ μὲν γὰρ ποιήσεις μᾶλλον τὰ καθόλου, ἢ δ' ἱστορία τὰ καθ' ἕκαστον λέγει. ἔστιν δὲ καθόλου μὲν, τῷ ποίῳ τὰ ποῖα ἄττα συμβαίνει λέγειν ἢ πράττειν κατὰ
 10 τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον, οὗ στοχάζεται ἢ ποιήσεις ὀνόματα ἐπιτιθεμένη, τὸ δὲ καθ' ἕκαστον, τί Ἀλκιβιάδης ἔπραξεν ἢ τί ἔπαθεν. ἐπὶ μὲν οὖν τῆς κωμωδίας ἤδη τοῦτο δῆλον γέγονεν· συστήσαντες γὰρ τὸν μῦθον διὰ τῶν εἰκότων, οὕτω τὰ νυχόντα ὀνόματα ὑποτιθέασιν, καὶ οὐχ ὥσπερ οἱ ἱαμβο-
 15 ποιοὶ περὶ τὸν καθ' ἕκαστον ποιοῦσιν. ἐπὶ δὲ τῆς τραγωδίας τῶν γενομένων ὀνομάτων ἀντέχονται· αἴτιον δ' ὅτι πιθανόν ἐστι τὸ δυνατόν. τὰ μὲν οὖν μὴ γενόμενα οὕτω πιστεύομεν εἶναι δυνατὰ, τὰ δὲ γενόμενα φανερόν ὅτι δυνατὰ· οὐ γὰρ ἂν ἐγένετο, εἰ ἦν ἀδύνατα. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς τρα-
 20 γωδίας ἐνταῖς μὲν ἔν ἢ δύο τῶν γνωρίμων ἐστὶν ὀνομάτων, τὰ δὲ ἄλλα πεποιημένα, ἐν ἐνταῖς δὲ οὐδ' ἔν, οἷον ἐν τῷ Ἀγάθωνος ἄνθει· ὁμοίως γὰρ ἐν τούτῳ τὰ τε πράγματα καὶ τὰ ὀνόματα πεποιήται, καὶ οὐδὲν ἦττον εὐφραίνει· ὥστ' οὐ

33 ποιεῖ, ἐπίδηλον ὡς apogr. — 35 οὐ τὸ apogr.: οὕτω A^c. — γενομένα Victorius: γινόμενα A^c. — 1451^b 4 μετὰ μέτρων A^c. — 5 τοῦτο .. τὸ Spengel: τοῦτο .. τῷ A^c, τούτῳ .. τῷ apogr. — 11 τὸ apogr.: τὸν A^c. — 14 ἐπιτιθέασιν apogr. — 15 τὸν A^c: τῶν apogr.

πάντος εἶναι
 αὐτὸν προφορῶν
 εἶναι καὶ τὸ
 φραίνει παν
 ἴν τῶν μέ
 τῆς κατὰ τῆ
 αὐτῆς γενόμε
 γενομένων ἔ
 νέσθαι [καὶ
 ἐστίν.
 * τῶν
 εἶναι χεῖρισ
 οἷα μετὰ
 ἐκ ποιοῦνται
 ἐκ τῶν ἀγα
 τῆς καὶ πα
 διαφέρειν
 ἐπὶ δὲ
 καὶ φοβερῶ
 (ὅταν γένῃ
 παρὰ τῆν
 μᾶλλον ἢ
 ἐπὶ τῆς
 φαίνεται γ
 ἄσθρ ἀπέκ
 οὕτω ἐπ
 ὥστε ἀναγ
 10) εἶδι
 καὶ γὰρ αὐ
 25 αὐ
 δυνατὰ Su
 id 1452^a 1
 φαίνεται

πάντως εἶναι ζητητέον τῶν παραδεδομένων μύθων, περὶ οὓς αἱ τραγωδίαι εἰσὶν, ἀντέχεσθαι. καὶ γὰρ γελοῖον τοῦτο ζητεῖν, ²⁵ ἐπεὶ καὶ τὰ γνώριμα ὀλίγοις γνώριμά ἐστιν ἀλλ' ὅμως εὐφραίνει πάντας. δῆλον οὖν ἐκ τούτων, ὅτι τὸν ποιητὴν μᾶλλον τῶν μύθων εἶναι δεῖ ποιητὴν ἢ τῶν μέτρων, ὅσα ποιητῆς κατὰ τὴν μίμησιν ἐστίν, μιμεῖται δὲ τὰς πράξεις. καὶ ἄρα συμβῆ γενόμενα ποιεῖν, οὐδὲν ἥττον ποιητῆς ἐστὶ τῶν γὰρ ³⁰ γενομένων ἕνια οὐδὲν κωλύει τοιαῦτα εἶναι οἷα ἂν εἰκὸς γενέσθαι [καὶ δυνατὰ γενέσθαι], καθ' ὃ ἐκεῖνος αὐτῶν ποιητῆς ἐστίν.

* τῶν δὲ ἀπλῶν μύθων καὶ πράξεων αἱ ἐπεισοδιώδεις εἰσὶν χειρίσται. λέγω δ' ἐπεισοδιώδη μῦθον, ἐν ᾧ τὰ ἐπεισοδία μετ' ἄλληλα οὐτ' εἰκὸς οὐτ' ἀνάγκη εἶναι. τοιαῦται δὲ ποιοῦνται ὑπὸ μὲν τῶν φανύλων ποιητῶν δι' αὐτούς, ὑπὸ δὲ τῶν ἀγαθῶν διὰ τοὺς ὑποκριτάς· ἀγωνίσματα γὰρ ποιοῦντες καὶ παρὰ τὴν δύναμιν παρατείνοντες μῦθον πολλάκις ^{1452a} διαστρέφειν ἀναγκάζονται τὸ ἐφεξῆς.*

ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον τελείας ἐστὶ πράξεως ἢ μίμησις ἀλλὰ καὶ φοβερῶν καὶ ἔλεινῶν, ταῦτα δὲ γίνεται [καὶ] μάλιστα (ὅταν γένηται παρὰ τὴν δόξαν,) καὶ μᾶλλον ὅταν γένηται ⁵ παρὰ τὴν δόξαν δι' ἄλληλα· τὸ γὰρ θαυμαστὸν οὕτως ἔξει μᾶλλον ἢ εἰ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου καὶ τῆς τύχης, ἐπεὶ καὶ τῶν ἀπὸ τύχης ταῦτα θαυμασιώτατα δοκεῖ, ὅσα ὥσπερ ἐπίτηδες φαίνεται γεγονέναι, οἷον ὡς ὁ ἀνδριάς ὁ τοῦ Μίτυος ἐν Ἄργει ἀπέκτεινεν τὸν αἴτιον τοῦ θανάτου τῷ Μίτυ, θεω- ¹⁰ ροῦντι ἐμπεσῶν· ἔοικε γὰρ τὰ τοιαῦτα οὐκ εἰκῆ γενέσθαι. ὥστε ἀνάγκη τοὺς τοιούτους εἶναι καλλίους μύθους.

10 εἰσὶ δὲ τῶν μύθων οἱ μὲν ἀπλοὶ οἱ δὲ πεπλεγμένοι· καὶ γὰρ αἱ πράξεις, ὧν μίμησις οἱ μῦθοι εἰσιν, ὑπάρχου-

25 αἱ εὐδοκίμοῦσαι τραγωδίαι Vahlen. — 32 καὶ οὐκ ἄλλως δυνατὰ Susemihl. — 34 τῶν δὲ . . . ἐφεξῆς (1452^a 2) pertinent ad 1452^a 13. — 38 ὑποκριτάς A^c: κριτάς apogr. 1452^a 1 παρατείνοντες apogr.: παρατείναντες A^c.

15 σιν εὐθύς οὔσαι τοιαῦται. λέγω δὲ ἀπλῆν μὲν προᾶξιν, ἧς
 γινομένης ὥσπερ ὄρισται συνεχοῦς καὶ μιᾶς ἄνευ περιπετείας
 ἢ ἀναγνωρισμοῦ ἢ μετάβασις γίνεται, πεπλεγμένη δὲ ἐστίν,
 ἐξ ἧς μετὰ ἀναγνωρισμοῦ ἢ περιπετείας ἢ ἀμοιβῆς ἢ μετάβασις
 ἐστίν. ταῦτα δὲ δεῖ γίνεσθαι ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεως τοῦ
 20 μύθου, ὥστε ἐκ τῶν προγεγενημένων συμβαίνειν ἢ ἐξ ἀνάγκης
 ἢ κατὰ τὸ εἶκος γίνεσθαι ταῦτα· διαφέρει γὰρ πολὺ τὸ γίνε-
 σθαι τάδε διὰ τάδε ἢ μετὰ τάδε.

ἔστι δὲ περιπέτεια μὲν ἢ εἰς τὸ ἐναντίον τῶν πραττο- 11
 μένων μεταβολή, καθάπερ εἴρηται, καὶ τοῦτο δὲ ὥσπερ λέγο-
 25 μεν κατὰ τὸ εἶκος ἢ ἀναγναῖον· ὥσπερ ἐν τῷ Οἰδίποδι ἐλ-
 θὼν ὡς εὐφρανῶν τὸν Οἰδίπου καὶ ἀπαλλάξων τοῦ πρὸς
 τὴν μητέρα φόβου, δηλώσας, ὃς ἦν, τὸνναντίον ἐποίησεν·
 καὶ ἐν τῷ Λυγχεῖ ὁ μὲν ἀρόμενος ὡς ἀποθανούμενος, ὁ δὲ
 Δαναὸς ἀκολουθῶν ὡς ἀποκτενῶν, τὸν μὲν συνέβη ἐκ τῶν
 30 πεπραγμένων ἀποθανεῖν, τὸν δὲ σωθῆναι. ἀναγνώρισις δὲ,
 ὥσπερ καὶ τοῦνομα σημαίνει, ἐξ ἀγνοίας εἰς γνῶσιν μετα-
 βολή ἢ εἰς φιλίαν ἢ εἰς ἔχθραν τῶν πρὸς εὐτυχίαν ἢ δυ-
 στυχίαν ὄρισμένων· κάλλιστα δὲ ἀναγνωρίσεις, ὅταν ἅμα
 περιπέτεια γίνωνται, οἷον ἔχει ἢ ἐν τῷ Οἰδίποδι. εἰσὶν μὲν
 35 οὖν καὶ ἄλλαι ἀναγνωρίσεις· καὶ γὰρ πρὸς ἄψυχα καὶ τὰ
 τυχόντα ἔστιν ὥσπερ εἴρηται συμβαίνειν, καὶ εἰ πέπραγέ τις
 ἢ μὴ πέπραγεν ἔστιν ἀναγνωρίσαι· ἀλλ' ἢ μάλιστα τοῦ μύθου
 καὶ ἢ μάλιστα τῆς πράξεως ἢ εἰρημένη ἐστίν· ἢ γὰρ τοιαύτη
 1452^b ἀναγνώρισις καὶ περιπέτεια ἢ ἔλεον ἔξει ἢ φόβον, οἷον πράξεων
 ἢ τραγῳδία μίμησις ὑπόκειται· ἔτι δὲ καὶ τὸ ἀτυχεῖν καὶ τὸ
 εὐτυχεῖν ἐπὶ τῶν τοιούτων συμβήσεται. ἐπεὶ δ' ἢ ἀναγνώ-
 ρίσις τινῶν ἐστίν ἀναγνώρισις, αἱ μὲν θατέρον πρὸς τὸν ἔτε-

18 ἐξ ἧς apogr.: λέξις A^o προᾶξις ἧς Ueberweg. — 21
 ταῦτα] τάναντία Bonitz. — 33 κάλλιστη δὲ ἀναγνώρισις A^o. —
 36 συμβαίνειν apogr.: συμβαίνει A^o. — 37 ἢ apogr.: εἰ A^o.
 1452^b 1 οἷον apogr.: οἷον A^o. — 3 ἐπεὶ δ' ἢ Bekker: ἐπεὶ δὴ
 ἢ A^o.

ον μόνον, ὅτι
 οὐκ εἶναι ἀναγ
 γινώσκουσα ἐκ
 ἰσχυρίαν ἀλλ
 ὅσο μὲν ο
 ἢ μόνον τίσεαι
 ἴσως δὲ πάθος
 ἴσως, πάθος
 ὅτι ἐν τῷ φ
 καὶ ὅσα τοιαῦτα
 * μίμη δὲ
 ἴσως εἰπομεν,
 ἴσως τάδε ἐ
 ἴσως τὸ μὲν
 ἴσως, ἴσως δὲ
 ἴσως μὲν μέρος
 ἴσως δὲ μέρος
 εἶναι, ἐξ ὅσος
 εἶσις τοιαυτοῦ
 ἴσως δὲ μὲν
 ἴσως δὲ ὅτι
 ἴσως ἀναγνῶσις μὲν
 ἴσως μὲν δὲ γὰρ
 ἴσως δὲ διακρίται
 ἴσως δὲ
 ἴσως τὸν μὲν
 ἴσως, ἐξ ὅσος
 ἴσως τὸν συνθε

UNIVERSITÄT
 WUPPERTAL

ρον μόνον, ὅταν ἢ δῆλος ἕτερος τίς ἐστιν, ὅτε δὲ ἀμφοτέ- 5
ρους δεῖ ἀναγνωρῆσαι, οἷον ἢ μὲν Ἰφιγένεια τῷ Ὀρέστῃ ἀν-
γνωρῆσθη ἐν τῆς πέμψεως τῆς ἐπιστολῆς, ἐκείνη δὲ πρὸς τὴν
Ἰφιγένειαν ἄλλης ἕδει ἀναγνωρίσεως.

δύο μὲν οὖν τοῦ μύθου μέρη περὶ ταῦτ' ἐστί· <μέρη
δὲ μύθου τέσσαρά ἐστι, δύο μὲν> περιπέτεια καὶ ἀναγνώρισις, 10
τρίτον δὲ πάθος. τούτων δὲ περιπέτεια μὲν καὶ ἀναγνώρισις
εἴρηται, πάθος δὲ ἐστὶ πρῶξις φθαρτικῆ ἢ ὀδυνηρά, οἷον
οἱ τε ἐν τῷ φανερωῷ θάνατοι καὶ αἱ περιωδυνῖαι καὶ τρώσεις
καὶ ὅσα τοιαῦτα. . .

- 12 *μέρη δὲ τραγωδίας οἷς μὲν ὡς εἶδеси δεῖ χρῆσθαι πρό- 15
τερον εἴπομεν, κατὰ δὲ τὸ ποσὸν καὶ εἰς ἃ διαιρεῖται κεχω-
ρισμένα τάδε ἐστίν, πρόλογος ἐπεισόδιον ἔξοδος χορικόν, καὶ
τούτου τὸ μὲν πάροδος τὸ δὲ στάσιμον· κοινὰ μὲν ἀπάντων
ταῦτα, ἴδια δὲ τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ κόμμοι. ἔστιν δὲ πρό-
λογος μὲν μέρος ὅλον τραγωδίας τὸ πρὸ χοροῦ παρόδου, ἐπεισ- 20
όδιον δὲ μέρος ὅλον τραγωδίας τὸ μεταξὺ ὄλων χορικῶν
μελῶν, ἔξοδος δὲ μέρος ὅλον τραγωδίας μεθ' ὃ οὐκ ἔστι χοροῦ
μέλος. χορικοῦ δὲ πάροδος μὲν ἢ πρώτη λέξις ὅλη χοροῦ,
στάσιμον δὲ μέλος χοροῦ τὸ ἄνευ ἀναπαύστου καὶ τροχαίου·
κόμμος δὲ θρηῆνος κοινὸς χοροῦ καὶ <τῶν ἀπὸ σκηνῆς, τὰ δ' 25
ἀπὸ σκηνῆς μέλη ἴδια τῶν> ἀπὸ σκηνῆς. [μέρη δὲ τραγωδίας
οἷς μὲν δεῖ χρῆσθαι πρότερον εἴπαμεν, κατὰ δὲ τὸ ποσὸν καὶ
εἰς ἃ διαιρεῖται κεχωρισμένα ταῦτ' ἐστίν.] *

- 13 ὧν δὲ δεῖ στοχάζεσθαι καὶ ἃ δεῖ εὐλαβεῖσθαι συν-
ιστάντας τοὺς μύθους καὶ πόθεν ἔσται τὸ τῆς τραγωδίας ἔρ- 30
γον, ἐφεξῆς ἂν εἴη λεκτέον τοῖς νῦν εἰρημένοις. ἐπειδὴ οὖν
δεῖ τὴν σύνθεσιν εἶναι τῆς καλλίστης τραγωδίας μὴ ἀπλήν

5 ὁ ἕτερος Bernays. — 13 οἱ τε apogr.: ὅτε A^c. — 14 quartae
partis ἡθῶν definitio interciddisse videtur. conf. 1455^b 32. — 23
ὅλη Westphal: ὅλον A^c. — 25 fort. κόμμοι — καὶ ἀπὸ σκηνῆς
A^c, καὶ τῶν ἀπὸ σκηνῆς Ritter, καὶ ὑποκριτῶν, τὰ δὲ ἀπὸ
σκηνῆς ἴδια ὑποκριτῶν R. Arnoldt. — 29 ὧν apogr.: ὡς A^c.

ἀλλὰ πεπλεγμένην καὶ ταύτην φοβερῶν καὶ ἔλειων εἶναι
 35 μιμητικὴν, τοῦτο γὰρ ἴδιον τῆς τοιαύτης μιμήσεως ἐστίν, πρῶ-
 τον μὲν δῆλον, ὅτι οὔτε τοὺς ἐπιεικεῖς ἄνδρας δεῖ μεταβάλ-
 λοντας φαίνεσθαι ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν — οὐ γὰρ φο-
 βερὸν οὐδὲ ἔλειον τοῦτο ἀλλὰ μαρὸν ἐστίν — οὔτε τοὺς
 40 μοχθηροὺς ἐξ ἀτυχίας εἰς εὐτυχίαν — ἀτραγωδίατος γὰρ
 1453^a τοῦτ' ἐστὶ πάντων· οὐδὲν γὰρ ἔχει ὧν δεῖ, οὔτε γὰρ φιλάν-
 θρωπον οὔτε ἔλειον οὔτε φοβερόν ἐστίν — οὐδ' αὖ τὸν
 σφόδρα πονηρὸν ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν μεταπίπτειν — τὸ
 μὲν γὰρ φιλάνθρωπον ἔχει ἂν ἢ τοιαύτη σύστασις ἀλλ' οὔτε
 ἔλεον οὔτε φόβον, ὁ μὲν γὰρ περὶ τὸν ἀνάξιον ἐστίν δυστυ-
 5 χῶντα, ὁ δὲ περὶ τὸν ὅμοιον, [ἔλεος μὲν περὶ τὸν ἀνάξιον,
 φόβος δὲ περὶ τὸν ὅμοιον,] ὥστε οὔτε ἔλειον οὔτε φοβε-
 ρὸν ἔσται τὸ συμβαῖνον — ὁ μεταξὺ ἄρα τούτων λοιπός. ἔστι
 δὲ τοιοῦτος ὁ μῆτε ἀρετῇ διαφέρων καὶ δικαιοσύνη, μῆτε διὰ
 κακίαν καὶ μοχθηρίαν μεταβάλλων εἰς τὴν δυστυχίαν ἀλλὰ
 10 δι' ἁμαρτίαν τινά, τῶν ἐν μεγάλῃ δόξῃ ὄντων καὶ εὐτυχία,
 οἷον Οιδίκοι καὶ Θυέστης καὶ οἱ ἐκ τῶν τοιούτων γενῶν
 ἐπιφανεῖς ἄνδρες. ἀνάγκη ἄρα τὸν καλῶς ἔχοντα μῦθον
 ἀπλοῦν εἶναι μᾶλλον ἢ διπλοῦν, ὥσπερ τινὲς φασί, καὶ
 15 μεταβάλλειν οὐκ εἰς εὐτυχίαν ἐκ δυστυχίας ἀλλὰ τὸναντίον
 ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν, μὴ διὰ μοχθηρίαν ἀλλὰ δι' ἁμαρ-
 τίαν μεγάλην ἢ οἷον εἴρηται ἢ βελτιλός μᾶλλον ἢ χείρονος.
 σημεῖον δὲ καὶ τὸ γιννόμενον· πρῶτον μὲν γὰρ οἱ ποιηταὶ
 τοὺς τυχόντας μύθους ἀπηρίθμουν, νῦν δὲ περὶ ὀλίγας οἰκίας
 αἱ [κάλλισται] τραγωδία συντίθενται, οἷον περὶ Ἀλκμαίωνα
 20 καὶ Οιδίπουν καὶ Ὀρέστην καὶ Μελέαγρον καὶ Θυέστην καὶ
 Τηλέφρον καὶ ὅσοις ἄλλοις συμβέβηκεν ἢ παθεῖν δευρὰ ἢ ποιῆσαι.
 ἢ μὲν οὖν κατὰ τὴν τέχνην καλλίστη τραγωδία ἐκ ταύ-
 της τῆς συστάσεως ἐστὶ. διὸ καὶ οἱ Εὐριπίδῃ ἐγκαλοῦντες
 τὸ αὐτὸ ἁμαρτάνουσιν, ὅτι τοῦτο δρᾷ ἐν ταῖς τραγωδίας καὶ

1453^a 1 αὖ τὸν apogr.: αὖ τὸ A^c. — 5 ἔλεος — ὅμοιον de-
 lenda esse intellexit Ritter. — 24 τὸ αὐτὸ] αὐτοὶ Reiz.

<α> πολλὰ αὐτοῦ εἰς δυστυχίαν τελευτῶσιν. τοῦτο γὰρ ἐστὶν 25
 ὡσπερ εἴρηται ὀρθόν. σημεῖον δὲ μέγιστον· ἐπὶ γὰρ τῶν σκη-
 νῶν καὶ τῶν ἀγῶνων τραγικώταται αἱ τοιαῦται φαίνονται, ἂν
 κατορθωθῶσιν, καὶ ὁ Εὐριπίδης, εἰ καὶ τὰ ἄλλα μὴ εὖ οἴ-
 κονομεῖ, ἀλλὰ τραγικώτατός γε τῶν ποιητῶν φαίνεται. δευ-
 τέρα δ' ἢ πρώτη λεγομένη ὑπὸ τινῶν ἐστὶν [σύστασις] ἢ 30
 διπλὴν τε τὴν σύστασιν ἔχουσα, καθάπερ ἡ Ὀδύσεια, καὶ
 τελευτῶσα ἐξ ἐναντίας τοῖς βελτίοσι καὶ χείροσιν. δοκεῖ δὲ
 εἶναι πρώτη διὰ τὴν τῶν θεάτρων ἀσθένειαν· ἀκολουθοῦσι
 γὰρ οἱ ποιηταὶ κατ' εὐχὴν ποιοῦντες τοῖς θεαταῖς. ἔστιν δὲ
 οὐχ αὕτη <ἢ> ἀπὸ τραγωδίας ἡδονὴ ἀλλὰ μάλλον τῆς κωμω- 35
 δίας οἰκεία· ἐκεῖ γὰρ ἂν οἱ ἔχθιστοι ὄσιν ἐν τῷ μῦθῳ, οἷον
 Ὁρέστης καὶ Αἴγισθος, φίλοι γενόμενοι ἐπὶ τελευτῆς ἐξέρχονται
 καὶ ἀποθνήσκει οὐδεὶς ὑπ' οὐδενός.

1453^b

- 14 ἔστιν μὲν οὖν τὸ φοβερὸν καὶ ἔλειπνόν ἐκ τῆς ὕψους
 γίνεσθαι, ἔστιν δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεως τῶν πραγμάτων,
 ὅπερ ἐστὶ πρότερον καὶ ποιητοῦ ἀμείνου. δεῖ γὰρ καὶ ἄνευ
 τοῦ ὀρθῶν οὕτω συνεστάναι τὸν μῦθον, ὥστε τὸν ἀκούοντα
 τὰ πράγματα γινόμενα καὶ φρίττειν καὶ ἔλειν ἐκ τῶν συμ- 5
 βαινόντων· ἅπερ ἂν πάθοι τις ἀκούων τὸν τοῦ Οἰδίπου μῦ-
 θον. τὸ δὲ διὰ τῆς ὕψους τοῦτο παρασκευάζειν ἀτεχνότερον
 καὶ χορηγίας δεόμενόν ἐστιν. οἱ δὲ μὴ τὸ φοβερὸν διὰ τῆς
 ὕψους ἀλλὰ τὸ τερατῶδες μόνον παρασκευάζοντες οὐδὲν τρα-
 γωδία κοινωνοῦσιν· οὐ γὰρ πᾶσαν δεῖ ζητεῖν ἡδονὴν ἀπὸ 10
 τραγωδίας ἀλλὰ τὴν οἰκείαν. ἐπεὶ δὲ τὴν ἀπὸ ἔλεον καὶ φόβου
 διὰ μιμήσεως δεῖ ἡδονὴν παρασκευάζειν τὸν ποιητὴν, φανε-
 ρὸν ὡς τοῦτο ἐν τοῖς πράγμασι ἐμποιητέον. ποῖα οὖν δεινὰ
 ἢ ποῖα οἰκτρὰ φαίνεται τῶν συμπιπτόντων, λάβωμεν. ἀνάγκη
 δὲ ἢ φίλων εἶναι πρὸς ἀλλήλους τὰς τοιαύτας πράξεις ἢ 15

25 αἱ add. Knebel. — 30 σύστασις inducit Twining. — 31
 σύστασιν] μετάβασιν Ueberweg. — 33 θεάτρων A^c: θεατῶν apogr.
 — 35 αὕτη ἢ conl. Vahlen. 1453^b 6 Οἰδίποδος apogr.

ἐχθρῶν ἢ μηδετέρων. ἂν μὲν οὖν ἐχθρὸς ἐχθρόν, οὐδὲν ἔλεινόν
οὔτε ποιῶν οὔτε μέλλων, πλὴν κατ' αὐτὸ τὸ πάθος· οὐδ' ἂν
μηδετέρως ἔχοντες· ὅταν δ' ἐν ταῖς φιλίαις ἐγγένηται τὰ πάθη,
οἷον εἰ ἀδελφὸς ἀδελφὸν ἢ υἱὸς πατέρα ἢ μήτηρ υἷον ἢ υἱὸς μητέρα
20 ἀποκτείνει ἢ μέλλει ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον δοῦναι, ταῦτα ζηρητέον. τοὺς
μὲν οὖν παρειλημμένους μύθους λύειν οὐκ ἔστιν, λέγω δὲ οἷον
τὴν Κλυταίμνηστραν ἀποθανοῦσαν ὑπὸ τοῦ Ὀρέστου καὶ τὴν
Ἐριφύλην ὑπὸ τοῦ Ἀλκμαίωτος, αὐτὸν δὲ εὐρίσκειν δεῖ καὶ
τοῖς παραδεδομένοις χρῆσθαι καλῶς. τὸ δὲ καλῶς τί λέγομεν,
25 εἴπωμεν σαφέστερον. ἔστι μὲν γὰρ οὕτω γίνεσθαι τὴν προᾶξιν,
ὥσπερ οἱ παλαιοὶ ἐποίουν εἰδότας καὶ γινώσκοντας, καθά-
περ καὶ Εὐριπίδης ἐποίησεν ἀποκτείνουσαν τοὺς παῖδας τὴν
Μήδειαν. ἔστιν δὲ προᾶξι μὲν, ἀγνοοῦντας δὲ προᾶξι τὸ
δεινόν, εἴθ' ὕστερον ἀναγνωρίσαι τὴν φιλίαν, ὥσπερ ὁ Σοφο-
30 κλέους Οιδίπους· τοῦτο μὲν οὖν ἔξω τοῦ δράματος, ἐν δ'
αὐτῇ τῇ τραγωδίᾳ, οἷον ὁ Ἀλκμαίων ὁ Ἀστυδάμαντος ἢ ὁ
Τηλέγονος ὁ ἐν τῷ τραυματικῷ Ὀδυσσεῖ. ἔτι δὲ τρίτον παρὰ ταῦτα
τὸ μέλλοντα ποιεῖν τι τῶν ἀνηκέστων δι' ἄγνοιαν ἀναγνωρίσαι
πρὶν ποιῆσαι. καὶ παρὰ ταῦτα οὐκ ἔστιν ἄλλως. ἢ γὰρ προᾶξι
35 ἀνάγκη ἢ μὴ καὶ εἰδότας ἢ μὴ εἰδότας. τούτων δὲ τὸ μὲν
γινώσκοντα μελλῆσαι καὶ μὴ προᾶξι χεῖριστον· τὸ τε γὰρ
μιαρὸν ἔχει, καὶ οὐ τραγικόν· ἀπαθὲς γάρ. διόπερ οὐδεὶς
1454^a ποιεῖ ὁμοίως εἰ μὴ ὀλιγάκις, οἷον ἐν Ἀντιγόῃ τὸν Κρέοντα
ὁ Αἴμων. τὸ δὲ προᾶξι δεύτερον. βέλτιον δὲ τὸ ἀγνοοῦντα
μὲν προᾶξι, προᾶξαντα δὲ ἀναγνωρίσαι· τὸ τε γὰρ μιαρὸν οὐ
πρόσεστιν καὶ ἡ ἀναγνώρισις ἐκπληκτικόν. κράτιστον δὲ τὸ
5 τελευταῖον, λέγω δὲ οἷον ἐν τῷ Κρεσφόνη ἢ Μερόπη μέλλει
τὸν υἷον ἀποκτείνειν, ἀποκτείνει δὲ οὐ, ἀλλ' ἀνεγνώρισεν,
καὶ ἐν τῇ Ἰριγενεῖ ἢ ἀδελφῇ τὸν ἀδελφόν, καὶ ἐν τῇ Ἑλλῃ

16 φοβερόν οὐδ' ἔλεινόν Ueberweg. — 19 εἰ Sylburg: ἢ
A^c. — 20 δοῦναι apogr.: δοῦναι A^c. — 25 εἴπωμεν apogr.: εἴπωμεν
A^c. — 31 Ἀλκμαίων ὁ Gryphius: Ἀλκμαίωτος A^c. — 32 τὸ μελλῆσαι
γινώσκοντα καὶ μὴ ποιῆσαι καὶ τέταρτον post ταῦτα add. Vahlen.
— 33 τὸ Bonitz: τὸν A^c. 1454^a 7 [Ἑλλῃ] Ἀντιόπη Valckenaer.

ὁ υἱὸς τὴν μητέρα ἐκιδιδόναι μέλλον ἀνεγνωρίσειν. διὰ γὰρ τοῦτο, ὅπερ πάλαι εἴρηται, οὐ περι πολλὰ γένη αἱ τραγωδία εἰσίν. ζητοῦντες γὰρ οὐκ ἀπὸ τέχνης ἀλλ' ἀπὸ τύχης¹⁰ εὔρον τὸ τοιοῦτον παρασκευάζειν ἐν τοῖς μύθοις. ἀναγκάζονται οὖν ἐπὶ ταύτας τὰς οἰκίας ἀπαντῶν, ὅσαις τὰ τοιαῦτα συμβέβηκε πάθη.

περὶ μὲν οὖν τῆς τῶν πραγμάτων συστάσεως καὶ πολὺς
 15 τινὰς εἶναι δεῖ τοὺς μύθους, εἴρηται ἰκανῶς. περὶ δὲ τὰ ἤθη¹⁵
 τέταρτά ἐστιν ὧν δεῖ στοχάζεσθαι, ἔν μὲν καὶ πρῶτον, ὅπως
 χρῆσά ῃ. ἔξει δὲ ἦθος μὲν, ἐὰν ὥσπερ ἐλέχθη ποιῆ φανερόν ὁ
 λόγος ἢ ἡ πράξις προαίρεσίν τινα [ἦ], χρῆστὸν δέ, ἐὰν χρῆ-
 στήν. ἔστιν δὲ ἐν ἐκάστῳ γένει· καὶ γὰρ γυνή ἐστιν χρῆστὴ
 καὶ δοῦλος, καίτοι γε ἕως τούτων τὸ μὲν χεῖρον, τὸ δὲ ὄλως²⁰
 φαῦλον ἐστίν. δεύτερον δὲ τὰ ἀρμόττονα· ἔστιν γὰρ <Ατα-
 λάντης> ἀνδρεῖον μὲν τὸ ἦθος, ἀλλ' οὐκ ἀρμόττον γυναικί
 τὸ ἀνδρεῖον ἢ δεινὴν εἶναι. τρίτον δὲ τὸ ὅμοιον· τοῦτο γὰρ
 ἕτερον τοῦ χρῆστὸν τὸ ἦθος καὶ ἀρμόττον ποιῆσαι, ὥσπερ
 εἴρηται. τέταρτον δὲ τὸ ὁμαλόν. κὰν γὰρ ἀνώμαλός τις ἦ ὁ²⁵
 τὴν μίμησιν παρέχων καὶ τοιοῦτον ἦθος ὑποτιθεῖς, ὅμως
 ὁμαλῶς ἀνώμαλον δεῖ εἶναι. ἔστιν δὲ παράδειγμα πονηρίας
 μὲν ἦθους μὴ ἀναγκαῖον [οἶον] ὁ Μενέλαος ὁ ἐν τῷ Ὀρέστη,
 τοῦ δὲ ἀπρεποῦς καὶ μὴ ἀρμόττοντος ὁ τε Θρηῆνος Ὀδυσσεύς
 ἐν τῇ Σκύλλῃ καὶ ἡ τῆς Μελανίπτης ῥήσις, . . . τοῦ δὲ ἀνω-³⁰
 μάλου ἢ ἐν Αὐλλίδι Ἰριγένεια· οὐδὲν γὰρ ἔοικεν ἢ ἱκετεύουσα
 τῇ Ὑστέρῃ. χρῆ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἠθεσιν ὥσπερ καὶ ἐν τῇ τῶν
 πραγμάτων συστάσει ἀεὶ ζητεῖν ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἢ τὸ εἰκός,
 ὥστε τὸν τοιοῦτον τὰ τοιαῦτα λέγειν ἢ πράττειν ἢ ἀναγκαῖον

9 εἴρηται] v. 1453^a 18. — 14 cap. XV post cap. XVIII col-
 locandum esse Heinsius alique iudicaverunt; v. praef. p. V. —
 18 fort. προαίρεσίν τινα ἢ φρογῆν. — 22 ἀνδρεῖον μὲν τι ἦθος
 Hermann. — 23 τὸ apogr.: . . . τῶι Α° οὕτως Vahlen. — 24 ἀπερ
 εἴρηται Hermann, lacunam ante ὥσπερ statuit Spengel. — 28
 ἀναγκαιίας Thurot. — οἶος Buecheler. — 30 exemplum ἀνομοίον
 intercidisse statuit Victorius. — 34 et 35 ἢ ἀναγκαῖον Hermann.

35 ἢ εἰκός, καὶ τοῦτο μετὰ τοῦτο γίνεσθαι ἢ ἀναγκαῖον ἢ εἰκός.

φανερόν οὖν ὅτι καὶ τὰς λύσεις τῶν μύθων ἐξ αὐτοῦ
 1454^b δεῖ τοῦ μύθου συμβαίνειν καὶ μὴ ὥσπερ ἐν τῇ Μηδείᾳ ἀπὸ
 μηχανῆς καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι τὰ περὶ τὸν ἀπόπλου· ἀλλὰ μη-
 χανῆ χρηστέον ἐπὶ τὰ ἔξω τοῦ δράματος, ἢ ὅσα πρὸ τοῦ
 γέγονεν ἂ οὐχ οἷόν τε ἄνθρωπον εἰδέναι, ἢ ὅσα ὕστερον ἂ
 5 δεῖται προαγορεύσεως καὶ <θείας> ἀγγελίας· ἅπαντα γὰρ ἀπο-
 δίδομεν τοῖς θεοῖς ὁρᾶν. ἄλογον δὲ μηδὲν εἶναι ἐν τοῖς πράγ-
 μασι, εἰ δὲ μή, ἔξω τῆς τραγωδίας, οἷον τὸ ἐν τῷ Οἰδί-
 ποδι τῷ Σοφοκλέους. *ἐπεὶ δὲ μμησίς ἐστιν ἡ τραγωδία
 βελτιόνων <ἢ καθ'> ἡμᾶς, δεῖ μιμῆσθαι τοὺς ἀγαθοὺς εἰκono-
 10 γράφους· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἀποδιδόντες τὴν ἰδίαν μορφήν
 ὁμοίους ποιοῦντες καλλίους γράφουσιν· οὕτω καὶ τὸν ποιη-
 τὴν μιμούμενον καὶ ὀργίλους καὶ θρασύτους καὶ τᾶλλα τὰ
 τοιαῦτα ἔχοντας ἐπὶ τῶν ἡθῶν, τοιούτους ὄντας ἐπιεικῆς
 ποιεῖν· παραδείγμα σκληρότητος οἷον τὸν Ἀχιλλεῖα Ἀγάθων
 15 καὶ Ὀμηρος. * ταῦτα δὴ <δεῖ> διατηρεῖν καὶ πρὸς τούτοις
 τὰ παρὰ τὰς ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθοῦσας αἰσθήσεις τῇ ποιη-
 τικῇ· καὶ γὰρ κατ' αὐτὰς ἔστιν ἀμαρτάνειν πολλάκις, εἴρηται
 δὲ περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς ἐκδεδομένοις λόγοις ἱκανῶς.

ἀναγνωρίσις δὲ τί μὲν ἐστίν, εἴρηται πρότερον· εἶδη δὲ 16
 20 ἀναγνωρίσεως, πρώτη μὲν ἡ ἀτεχνωτάτη καὶ ἡ πλείστη χρῶνται
 δι' ἀπορίαν, ἢ διὰ τῶν σημείων. τούτων δὲ τὰ μὲν σύμ-
 φωντα, οἷον «λόγγην ἦν φοροῦσι Γηγενεῖς» ἢ ἀστέρας οἶους
 ἐν τῷ Θυέστη Καρκίνος, τὰ δὲ ἐπίκτητα, καὶ τούτων τὰ
 μὲν ἐν τῷ σώματι, οἷον οὐλαί, τὰ δὲ ἐκτός, τὰ περιδέραια
 25 καὶ οἷον ἐν τῇ Τυροῖ διὰ τῆς σκάφης. ἔστιν δὲ καὶ ταύταις

1454^b 2 ἀπόπλου ἀποgr.: ἀπλοῦν A°. — 5 θείας add. Roemer.
 — 8 ἐπεὶ . . . Ὀμηρος v. 15 ad superiorem partem capitis perti-
 nent. — 9 ἢ καθ' ἡμᾶς Stahr.: ἡμᾶς A°. — 15 δὴ δεῖ Ald.: δὴ A°
 δεῖ ἀποgr. — 16 τὰ ἀποgr.: τὰς A°. — 22 λόγγη et ἀστέρες Hein-
 sius. — 24 περιδέραια Paccius: περιδέρεα A°. — 25 οἷον ἀποgr.:
 οἶ A°. — τούτοις A°.

χρῆσθαι ἢ βέλτιον ἢ χειρόν, οἷον Ὀδυσσεὺς διὰ τῆς οὐλῆς
 ἄλλως ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς τροφοῦ καὶ ἄλλως ὑπὸ τῶν συ-
 βοτῶν· εἰσὶ γὰρ αἱ μὲν πίστεως ἕνεκα ἀτεχνότεραι, καὶ αἱ
 τοιαῦται πᾶσαι, αἱ δὲ ἐκ περιπετείας, ὥσπερ ἡ ἐν τοῖς Νί-
 πτροις, βελτίους. δευτέραι δὲ αἱ πεποιημένοι ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ, ³⁰
 [διὸ ἀτεχνοί], οἷον Ὀρέστης ἐν τῇ Ἰριγενείᾳ ἀνεγνώρισεν ὅτι
 Ὀρέστης· ἐκείνη μὲν γὰρ διὰ τῆς ἐπιστολῆς, ἐκεῖνος δὲ αὐτὸς
 λέγει ἂ βούλεται ὁ ποιητὴς ἄλλ' οὐχ ὁ μῦθος· διὸ ἐγγύς τι
 τῆς εἰρημένης ἀμαρτίας ἐστίν· ἐξῆν γὰρ ἂν ἔνια καὶ ἐνεργεῖν.
 καὶ ἐν τῷ Σοφοκλέους Τηρεΐ ἢ τῆς κερκίδος φωνή. ἡ τρίτη ³⁵
 διὰ μνήμης τῷ αἰσθῆσθαι τι ἰδόντα, ὥσπερ ἡ ἐν Κυπριοῖς ^{1455^a}
 τοῖς Δικαιογένοισι, ἰδὼν γὰρ τὴν γραφὴν ἔκλαυσεν· καὶ ἡ
 ἐν Ἀλκίμου ἀπολόγῳ, ἀκούων γὰρ τοῦ καθαριστοῦ καὶ μνη-
 σθεὶς ἐδάκρυσεν, ὅθεν ἀνεγνωρίσθησαν. τετάρτη δὲ ἡ ἐκ συλ-
 λογισμοῦ, οἷον ἐν Χοηφόροις, ὅτι ὁμοίος τις ἐλήλυθεν, ὁμοῖος ⁵
 δὲ οὐδεὶς ἄλλ' ἢ ὁ Ὀρέστης, οὗτος ἄρα ἐλήλυθεν. καὶ ἡ Πολυ-
 εἰδου τοῦ σοφιστοῦ περὶ τῆς Ἰριγενείας· εἰκὸς γὰρ τὸν Ὀρέ-
 στην συλλογίσασθαι, ὅτι ἡ τ' ἀδελφὴ ἐτύθη καὶ αὐτῷ συμ-
 βαίνει θύεσθαι. καὶ ἐν τῷ Θεοδέκτου Τυδεΐ, ὅτι ἐλθὼν ὡς
 εὐρήσων υἱὸν αὐτὸς ἀπόλλυται. καὶ ἡ ἐν τοῖς Φινεΐδαϊς ¹⁰
 ἰδοῦσαι γὰρ τὸν τόπον συνελογίσαντο τὴν εἰμαρμένην, ὅτι ἐν
 τούτῳ εἴμαρτο ἀποθανεῖν αὐταῖς, καὶ γὰρ ἐξετέθησαν ἐνταῦθα.
 ἔστιν δὲ τις καὶ συνθετὴ ἐκ παραλογισμοῦ τοῦ θεάτρον, οἷον
 ἐν τῷ Ὀδυσσεΐ τῷ ψευδαγγέλῳ· ὁ μὲν γὰρ τὸ τόξον ἔφη
 γνῶσεσθαι ὃ οὐχ ἐωράκει, τὸ δὲ ὡς δὴ ἐκείνου ἀναγνω- ¹⁵
 ριοῦντος διὰ τούτου, ποιῆσαι παραλογισμόν. πασῶν δὲ βελ-
 τίστη ἀναγνώρισις ἡ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων τῆς ἐκπλήξεως

29 χειρόν post πᾶσαι add. Spengel. — 31 ἀνεγνωρίσθη Spengel.
 — 33 διὸ ἐγγύς τι Vahlen: διότι ἐγγύς A°. — 35 ἡ τρίτη Spengel: ἡτοι
 τῆ A°. 1455^a 3 ἀπολόγῳ apogr.: ἀπὸ λόγων A°. — 5 Χοηφόροις
 Victorius: Χλοηφόροις A°. — 6 Πολυεἰδους A°. — 10 τοῖς Φινεΐδαϊς
 Reiz: τοῖς Φινίδαϊς A°. — 11 fort. ἰδόντες et αὐτοῖς. — 13 θεάτρον]
 θατέρον Hermann. — 14 ὁ μὲν apogr.: τὸ μὲν A°. — 15 δὴ
 Tyrwhitt: δι' A°. — 17 ἐκπλήξεως apogr.: πλήξεως A°.

γυνομένης δι' εικότων, οἷον [ὁ] ἐν τῷ Σοφοκλέους Οιδί-
 ποδι καὶ τῇ Ἰφιγενείᾳ· εἰκὸς γὰρ βούλεσθαι ἐπιθεῖναι γράμ-
 20 ματα. αἱ γὰρ τοιαῦται μόναι ἄνευ τῶν πεπονημένων σημείων
 καὶ δεραίων. δεύτεραι δὲ αἱ ἐκ συλλογισμοῦ.

* δεῖ δὲ τοὺς μύθους συνιστάναι καὶ τῇ λέξει [συν-] 17
 ἀπεργάζεσθαι ὅτι μάλιστα πρὸ ὀμμάτων τιθέμενον — οὕτω γὰρ
 ἂν ἐναργέστατα [ὁ] ὄρων ὥσπερ παρ' αὐτοῖς γυνοόμενος τοῖς
 25 πραττομένοις εὐρίσκοι τὸ πρέπον καὶ ἥκιστα ἂν λανθάνοι
 [το] τὰ ὑπεναντία· σημείον δὲ τούτου ὁ ἐπετιμᾶτο Καρλίνφ·
 ὁ γὰρ Ἀμφιάραος ἐξ ἱεροῦ ἀνῆει, ὃ μὴ ὄρωντ' ἂν τὸν θεα-
 τὴν ἐλάνθανεν, ἐπὶ δὲ τῆς σκηπῆς ἐξέπεσεν δυσχερανάντων
 τούτου τῶν θεατῶν — ὅσα δὲ δυνατόν καὶ τοῖς σχήμασιν συν-
 30 ἀπεργαζόμενον. πιθανώτατοι γὰρ ἀπὸ τῆς αὐτῆς φύσεως οἱ
 ἐν τοῖς πάθεσιν εἰσιν καὶ χεῖμαινε ὁ χεῖμαζόμενος καὶ χале-
 παίνει ὁ ὀργιζόμενος ἀληθινώτατα. διὸ εὐφροῦς ἢ ποιητικῆ
 ἔστιν ἢ μανικοῦ· τούτων γὰρ οἱ μὲν εὐπλαστοὶ οἱ δὲ ἐκστα-
 τικοὶ εἰσιν.*

1455 b τούτους τε λόγους καὶ τοὺς πεπονημένους δεῖ καὶ αὐτὸν
 ποιοῦντα ἐπιθεῖσθαι καθόλου, εἶθ' οὕτως ἐπεισοδιοῦν καὶ
 παρατείνειν. λέγω δὲ οὕτως ἂν θεωρεῖσθαι τὸ καθόλου οἷον
 τῆς Ἰφιγενείας· τυθείσης τινὸς κόρης καὶ ἀφανισθείσης ἀδή-
 5 λως τοῖς θύσασιν, ἰδρυνθείσης δὲ εἰς ἄλλην χώραν, ἐν ἣ
 νόμος ἦν τοὺς ξένους θύειν τῇ θεῷ, ταύτην ἔσχε τὴν ἱερο-
 σύνην· χρόνῳ δὲ ὕστερον τῷ ἀδελφῷ συνέβη ἐλθεῖν τῆς
 ἱερείας — τὸ δὲ ὅτι ἀνεῖλεν ὁ θεὸς [διὰ τίνα αἰτίαν] ἔξω τοῦ

18 ὁ del. Vahlen. — 21 περιδεραίων apogr. — 22 δεῖ . . . εἰσιν
 (v. 34) ordinem disputationis interrumpunt. — 24 ὁ om. Ald. —
 26 το del. Vahlen. — 27 ἀνῆει apogr.: ἂν εἴη A°. — ὄρωντ' ἂν
 Vahlen: ὄροντα A° ὄρωντα τὸν ποιητὴν Dacier. — 30 αὐτῆς τῆς
 Tyrwhitt. — 33 ἐκστατικοὶ cod. Victorii: ἔξεταστικοὶ A°. 1455^b 1
 τοὺς τε λόγους καὶ τοὺς παρελημμένους suspic. Vahlen; v. adn. ad 1455^a 22. — 2 ἐπεισοδιοῦν apogr.: ἐπεισοδίου A°. —
 — 3 παρατείνειν Victorius: περιτείνειν A°. — 8 τὸ δὲ διὰ τίνα αἰ-
 τίαν ἔξω τοῦ καθόλου, ὅτι ἀνεῖλεν ὁ θεὸς ἐλθεῖν ἐκεῖ Ueberweg.

καθόλου] ἐλθεῖν ἐκεῖ καὶ ἐφ' ὅτι δὲ ἔξω τοῦ μύθου — ἐλθὼν
 δὲ καὶ ληφθεὶς θύεσθαι μέλλων ἀνεγνώρισεν — εἶδ' ὡς Εὐρι- 10
 πίδης εἶθ' ὡς Πολύειδος ἐποίησεν, κατὰ τὸ εἰκὸς εἰπὼν, ὅτι
 οὐκ ἄρα μόνον τὴν ἀδελφὴν ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἔδει τυθῆναι —
 καὶ ἐντεῦθεν ἡ σωτηρία. μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη ὑποθέντα τὰ
 ὀνόματα ἐπεισοδιοῦν, ὅπως δὲ ἔσται οἰκειὰ τὰ ἐπεισόδια, οἶον
 ἐν τῷ Ὀρέστη ἡ μανία δι' ἧς ἐλήφθη καὶ ἡ σωτηρία διὰ 15
 τῆς καθάρσεως. ἐν μὲν οὖν τοῖς δράμασιν τὰ ἐπεισόδια σύν-
 τομα, ἢ δ' ἐποποιία τούτοις μηκύνεται. τῆς γὰρ Ὀδυσσεύς
 μικρὸς ὁ λόγος ἐστίν· ἀποδημούντος τινος ἔτη πολλὰ καὶ
 παραφυλαττομένου ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ μόνου ὄντος, ἔτι
 δὲ τῶν οἴκοι οὕτως ἐχόντων ὥστε τὰ χρήματα ὑπὸ μνηστή- 20
 ρων ἀναλίσκεσθαι καὶ τὸν νιδὸν ἐπιβουλευέσθαι, αὐτὸς [δὲ]
 ἀφικνεῖται χεημασθεὶς, καὶ ἀναγνωρίσας τινὰς [αὐτὸς] ἐπιθέ-
 μενος αὐτὸς μὲν ἐσώθη, τοὺς δ' ἐχθροὺς διέφθειρε. τὸ μὲν
 οὖν ἴδιον τοῦτο, τὰ δ' ἄλλα ἐπεισόδια.

18 ἔστι δὲ πάσης τραγωδίας τὸ μὲν δέσις τὸ δὲ λύσις, τὰ 25
 μὲν ἔξωθεν καὶ ἕνια τῶν ἔσωθεν πολλάκις ἢ δέσις, τὸ δὲ
 λοιπὸν ἢ λύσις. λέγω δὲ δέσιν μὲν εἶναι τὴν ἀπ' ἀρχῆς
 μέχρι τούτου τοῦ μέρους, ὃ ἔσχατόν ἐστιν ἐξ οὗ μεταβαίνειν
 εἰς εὐτυχίαν (ἐκ δυστυχίας συμβαίνει ἢ ἐξ εὐτυχίας εἰς δυσ-
 τυχίαν), λύσιν δὲ τὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς μεταβάσεως μέχρι 30
 τέλους· ὥσπερ ἐν τῷ Λυγκῆ τῷ Θεοδέκτου δέσις μὲν τὰ τε
 προπεπραγμένα καὶ ἡ τοῦ παιδίου λῆψις καὶ πάλιν ἡ αὐτῶν
 δη... ἀπὸ τῆς αἰτιάσεως τοῦ θανάτου μέχρι τοῦ τέλους.

τραγωδίας δὲ εἶδη εἰσὶ τέσσαρα, τσαῦτα γὰρ καὶ τὰ
 μέρη ἐλέχθη, ἢ μὲν πεπλεγμένη, ἧς τὸ ὅλον ἐστὶν περιπέτεια 35

9 fort. ἔξω τοῦ καθόλου τοῦ μύθου. — 16 δράμασι apogr. ἄρμα-
 σιν A^c. — 19 Ποσειδῶνος] θεοῦ conl. Vahlen. — ἔτι apogr.: ἐπει
 A^c. — 21 δὲ om. Ald. — αὐτὸς ἐπιθ.] αὐτοῖς ἐπιθ. Ald. — 26
 πολλάκις post ἔξωθεν transposuit Ueberweg. — 29 ἐκ δυστυχίας
 ... δυστυχίαν suppl. Vahlen. — 33 ἀπαγωγή, λύσις δ' ἢ exei-
 disse putavit Vahlen, fort. ἡ αὐτῶν δῆλωσις λύσις ἀπό. — 34
 τὰ μέρη] τὰ μέρη τοῦ μύθου Ueberweg. — 35 ἐλέχθη. v. 1452^b 9.

1456^a καὶ ἀναγνώρισις, ἣ δὲ παθητικὴ, ὅλον οἷ τε Αἴαντες καὶ οἱ
 Ἴξίονες, ἣ δὲ ἡθικὴ, ὅλον αἱ Φθιώτιδες καὶ ὁ Πηλεΐδης· τὸ δὲ
 τέταρτον τερατώδες, ὅλον αἱ τε Φορκίδες καὶ Προμηθεὺς καὶ
 ὅσα ἐν ἄδου. μάλιστα μὲν οὖν ἅπαντα δεῖ πειραῖσθαι ἔχειν,
 5 εἰ δὲ μή, τὰ μέγιστα καὶ πλεῖστα, ἄλλως τε καὶ ὡς νῦν συκο-
 φαντοῦσιν τοὺς ποιητάς· γερονότων γὰρ καθ' ἕκαστον μέρος
 ἀγαθῶν ποιητῶν, ἕκαστου τοῦ ἴδιου ἀγαθοῦ ἀξιοῦσι τὸν ἕνα
 ὑπερβάλλειν. * δίκαιον δὲ καὶ τραγωδῖαν ἄλλην καὶ τὴν αὐτὴν
 λέγειν οὐδὲν ἴσως τῷ μύθῳ, τοῦτο δέ, ὧν ἡ αὐτὴ πλοκὴ
 10 καὶ λύσις. πολλοὶ δὲ πλέξαντες εὖ λύουσι κακῶς· δεῖ δὲ
 ἄμφω αἰεὶ κροτεῖσθαι.* χρὴ δὲ ὅπερ εἴρηται πολλάκις με-
 μνησθαι καὶ μὴ ποιεῖν ἐποποιικὸν σύστημα τραγωδῖαν. ἐπο-
 ποιικὸν δὲ λέγω [δὲ] τὸ πολύμυθον, ὅλον εἴ τις τὸν τῆς Πριά-
 δος ὅλον ποιῶ μῦθον. ἐκεῖ μὲν γὰρ διὰ τὸ μῆκος λαμβάνει
 15 τὰ μέρη τὸ πρότερον μέγεθος, ἐν δὲ τοῖς δράμασι πολὺ παρὰ
 τὴν ὑπόληψιν ἀποβαίνει. σημεῖον δέ· ὅσοι πέρσιν Ἰλίου ὄλην
 ἐποίησαν καὶ μὴ κατὰ μέρος ὥσπερ Εὐρύπιδης, <ἦ> Νιόβην
 καὶ μὴ ὥσπερ Δισχύλος, ἢ ἐκπίπτουσιν ἢ κακῶς ἀγωνίζονται·
 ἐπεὶ καὶ Ἀγάθων ἐξέπεσεν ἐν τούτῳ μόνῳ· ἐν δὲ ταῖς περι-
 20 πετείαις καὶ ἐν τοῖς ἀπλοῖς πράγμασι στοχάζεται ὧν βούλονται
 θανμαστῶς· ἔστιν δὲ τοῦτο, ὅταν ὁ σοφὸς μὲν μετὰ πονηρίας
 <δὲ> ἐξαπατηθῇ, ὥσπερ Σίσυφος, καὶ ὁ ἀνδρείος μὲν ἄδικος
 δὲ ἠττηθῇ· τραγικὸν γὰρ τοῦτο καὶ φιλέανθρωπον· ἔστιν δὲ
 τοῦτο <καὶ> εἰκὸς ὥσπερ Ἀγάθων λέγει· εἰκὸς γὰρ γίνεσθαι
 25 πολλὰ καὶ παρὰ τὸ εἰκός.

1456^a 3 τερατώδες Schrader: ὄης A^c τὸ δὲ τέταρτον ἢ ἀπλῆ,
 ὅλον . . . παρέμβασις δὲ ἢ τερατώδης Ueberweg. — 5 τε apogr.:
 γε A^c. — 7 ἕκαστον apogr.: ἕκαστον A^c. — 8 δίκαιον . . . κρο-
 τεῖσθαι v. 10 pertinent ad 1455^b 25—33. — 9 τούτῳ Bursian. —
 11 κροτεῖσθαι Vahlen. — 13 λέγω τὸ apogr. — 17 ἦ add. Vahlen.
 — 20 στοχάζεται Heinsius; recte, nisi ἐστοχάζετο mavis, στο-
 χάζονται A^c. — 22 δὲ add. apogr. — 23 τραγικὸν . . . φιλέαν-
 θρωπον in codd. ante ἔστιν δὲ τοῦτο v. 21 collocata huc re-
 vocavit Susemihl. — 24 καὶ add. Susemihl.

καὶ τὸν χορὸν δὲ ἕνα δεῖ ὑπολαβεῖν τῶν ὑποκριτῶν καὶ
 μόριον εἶναι τοῦ ὅλου καὶ συναγωνίζεσθαι μὴ ὥσπερ Εὐρι-
 πίδῃ ἀλλ' ὥσπερ Σοφοκλεῖ. τοῖς δὲ λοιποῖς τὰ ἀδόμενα
 <οὐδὲν> μᾶλλον τοῦ μύθου ἢ ἄλλης τραγωδίας ἐστίν· διὸ
 ἐμβόλιμα ἄδουσιν πρῶτον ἄρξαντος Ἀγάθωνος τοῦ τοιοῦτου.³⁰
 καίτοι τί διαφέρει ἢ ἐμβόλιμα ἄδειν ἢ εἰ ρῆσιν ἐξ ἄλλου εἰς
 ἄλλο ἀρμόττοι ἢ ἐπεισόδιον ὅλον;

19 περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ἤδη εἴρηται, λοιπὸν δὲ περὶ
 λέξεως καὶ διανοίας εἰπεῖν. τὰ μὲν οὖν περὶ τὴν διάνοιαν
 ἐν τοῖς περὶ ρητορικῆς κείσθω· τοῦτο γὰρ ἴδιον μᾶλλον ἐκεί-³⁵
 νης τῆς μεθόδου. ἔστι δὲ κατὰ τὴν διάνοιαν ταῦτα, ὅσα ὑπὸ
 τοῦ λόγου δεῖ παρασκευασθῆναι. μέρη δὲ τούτων τό τε ἀπο-
 δεικνύναι καὶ τὸ λύειν καὶ τὸ πάθη παρασκευάζειν, οἷον
 ἔλεον ἢ φόβον ἢ ὀργὴν καὶ ὅσα τοιαῦτα, καὶ ἔτι μέγεθος καὶ^{1456 b}
 μικρότητα. δῆλον δὲ ὅτι καὶ [ἐν] τοῖς πράγμασιν ἀπὸ τῶν
 αὐτῶν ἰδεῶν δεῖ χρῆσθαι, ὅταν ἢ ἔλεεινὰ ἢ δεινὰ ἢ μεγάλα
 ἢ εἰκότα δέη παρασκευάζειν· πλὴν τοσοῦτον διαφέρει, ὅτι τὰ
 μὲν δεῖ φαίνεσθαι ἄνευ διδασκαλίας, τὰ δὲ ἐν τῷ λόγῳ ὑπὸ⁵
 τοῦ λέγοντος παρασκευάζεσθαι καὶ παρὰ τὸν λόγον γίνεσθαι.
 τί γὰρ ἂν εἴη τοῦ λέγοντος ἔργον, εἰ φανοῖτο ἡδέα <ἢ δεινὰ
 αὐτὰ> καὶ μὴ διὰ τὸν λόγον;

τῶν δὲ περὶ τὴν λέξιν ἐν μὲν ἔστιν εἶδος θεωρίας τὰ
 σχήματα τῆς λέξεως, ἃ ἔστιν εἰδέναι τῆς ὑποκριτικῆς καὶ τοῦ¹⁰
 τὴν τοιαύτην ἔχοντος ἀρχιτεκτονικῆν, οἷον τί ἐντολὴ καὶ τί
 εὐχὴ καὶ διηγῆσις καὶ ἀπειλὴ καὶ ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις
 καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον. παρὰ γὰρ τὴν τούτων γνῶσιν ἢ
 ἄγνοϊαν οὐδὲν εἰς τὴν ποιητικὴν ἐπιτίμημα φέρεται ὅ τι καὶ
 ἄξιον σπουδῆς. τί γὰρ ἂν τις ὑπολάβοι ἡμαρτήσθαι ἢ Πρω-¹⁵

28 ἀδόμενα Madius: διδόμενα A^c. — 29 οὐδὲν add. Vahlen,
 οὐ Madius. — 33 ἤδη apogr.: ἡδ' A^c. — 34 λέξις καὶ διαν.
 Hermann: λέξις ἢ διαν. A^c διαν. καὶ λεξ. Spengel. 1456^b 2
 μικρότητα apogr.: μικρότητας A^c. — ἐν induxit Ueberweg. — 7
 ἡδέα] ἤδη & δεῖ Tyrwhitt, ἤδη δι' αὐτὰ Susemihl.

ταγόρας ἐπιτιμᾶ, ὅτι εὐχθεσθαι οἰόμενος ἐπιτάττει εἰπὼν «μῆριν
ἄειδε θεά», τὸ γὰρ κελεῦσαι φησὶν ποιεῖν τι ἢ μὴ ἐπιταξίς
ἐστίν. διὸ παρεῖσθω ὡς ἄλλης καὶ οὐ τῆς ποιητικῆς ὄν
θεώρημα.

- 20 τῆς δὲ λέξεως ἀπάσης τάδ' ἐστὶ τὰ μέρη, στοιχεῖον συλ- 20
λαβὴ σύνδεσμος ὄνομα ῥῆμα * ἄρθρον * πτώσις λόγος. στοι-
χειὸν μὲν οὖν ἐστὶν φωνή ἀδιαλετος, οὐ πᾶσα δὲ ἀλλ' ἐξ
ἧς πέφυκε συντετὴ γίνεσθαι φωνή — καὶ γὰρ τῶν θηρίων
εἰσὶν ἀδιαλετοι φωναί, ὧν οὐδεμίαν λέγω στοιχεῖον — ταύ-
25 τῆς δὲ μέρη τό τε φωνῆεν καὶ τὸ ἡμίφωνον καὶ ἄφωνον.
ἔστιν δὲ φωνῆεν μὲν <τὸ> ἄνευ προσβολῆς ἔχον φωνὴν
ἀκουστήν, ἡμίφωνον δὲ τὸ μετὰ προσβολῆς ἔχον φωνὴν ἀκου-
στήν, οἷον τὸ Σ καὶ τὸ Ρ, ἄφωνον δὲ τὸ μετὰ προσβολῆς
καθ' αὐτὸ μὲν οὐδεμίαν ἔχον φωνήν, μετὰ δὲ τῶν ἐχόντων
30 τινὰ φωνὴν γινόμενον ἀκουστόν, οἷον τὸ Γ καὶ τὸ Δ. ταῦτα
δὲ διαφέρει σχήμασιν τε τοῦ στόματος καὶ τόποις καὶ δασύ-
τητι καὶ φιλότητι καὶ μήκει καὶ βραχύτητι, ἔτι δὲ δξύτητι
καὶ βαρύτητι καὶ τῷ μέσῳ· περὶ ὧν καθ' ἕκαστον ἐν τοῖς
μετρικοῖς προσήκει θεωρεῖν. συλλαβὴ δὲ ἐστὶν φωνὴ ἄσημος
35 συνθετὴ ἐξ ἀφώνου καὶ φωνῆν ἔχοντος <ἢ πλείονων ἀφώ-
νων καὶ φωνῆν ἔχοντος> καὶ γὰρ τὸ ΓΑ ἄνευ τοῦ Ρ συλ-
λαβὴ καὶ μετὰ τοῦ Ρ, οἷον τὸ ΓΡΑ. ἀλλὰ καὶ τούτων θεω-
ρησάι τὰς διαφορὰς τῆς μετρικῆς ἐστίν. σύνδεσμος δὲ ἐστὶν
1457 a φωνὴ ἄσημος ἢ οὔτε κωλύει οὔτε ποιεῖ φωνὴν μίαν σημα-
τικὴν ἐκ πλείονων φωνῶν, πεφνυκία συντίθεσθαι [καὶ ἐπὶ
τῶν ἄφρων καὶ ἐπὶ τοῦ μέσου], ἣν μὴ ἀρμόττει ἐν ἀρχῇ
λόγου τιθέναι καθ' αὐτόν, οἷον μεν η τοι δε· ἢ φωνῆ ἄση-
5 μος ἢ ἐκ πλείονων μὲν φωνῶν, μιᾶς σημαντικῶν δὲ ποιεῖν

21 ἄρθρον ante ὄνομα posuit Spengel, vide infra 1457^a 6, ubi definitione ἄρθρον ordo verborum turbatur. — 36 τὸ ΓΡ ἄνευ τοῦ Α συλλ... Α οἷον Α°. 1457^a 2 πεφνυκία Winstanley: πεφνυκίαν Α°. — 3 ἣν μὴ ἀρμόττει apogr. — 4 καθ' αὐτήν Tyrwhitt. — ἦτοι vulgo. — 5 σημαντικῶν Robortelli: σημαντικόν Α°.

πέφυκεν μίαν σημαντικὴν φωνήν, ἄρθρον δ' ἐστὶ φωνὴ ἄσημος ἢ λόγον ἀρχὴν ἢ τέλος ἢ διορισμὸν δηλοῖ, οἷον τὸ ἀμφὶ καὶ τὸ περὶ καὶ τὰ ἄλλα. [ἢ φωνὴ ἄσημος ἢ οὔτε κωλύει οὔτε ποιεῖ φωνὴν μίαν σημαντικὴν ἐκ πλειόνων φωνῶν πεφυκνῖα τίθεσθαι καὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων καὶ ἐπὶ τοῦ μέσου.]¹⁰
 ὄνομα δέ ἐστι φωνὴ συνθετὴ σημαντικὴ ἄνευ χρόνου ἤς μέρος οὐδὲν ἐστὶ καθ' αὐτὸ σημαντικόν· ἐν γὰρ τοῖς διπλοῖς οὐ χρώμεθα ὡς καὶ αὐτὸ καθ' αὐτὸ σημαῖνον, οἷον ἐν τῷ Θεοδώρῳ τὸ δῶρον οὐ σημαίνει. ῥῆμα δὲ φωνὴ συνθετὴ σημαντικὴ μετὰ χρόνου ἤς οὐδὲν μέρος σημαίνει καθ' αὐτό, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν¹⁵ ὀνομάτων· τὸ μὲν γὰρ ἄνθρωπος ἢ λευκόν οὐ σημαίνει τὸ ποτέ, τὸ δὲ βαδίζει ἢ βεβάδικεν προσσημαίνει τὸ μὲν τὸν παρόντα χρόνον τὸ δὲ τὸν παρεληλυθότα. πτώσις δ' ἐστὶν ὀνόματος ἢ ῥήματος ἢ μὲν τὸ κατὰ <τὸ> τούτου ἢ τούτῳ σημαῖνον καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἢ δὲ κατὰ τὸ ἐνὶ ἢ πολλοῖς, οἷον ἄνθρωποι²⁰ ἢ ἄνθρωπος, ἢ δὲ κατὰ τὰ ὑποκειμενικά, οἷον κατ' ἐρώτησιν ἐπίταξιν· τὸ γὰρ <ἄρ> ἐβάδισεν ἢ βάδιζε πτώσις ῥήματος κατὰ ταῦτα τὰ εἶδη ἐστίν. λόγος δὲ φωνὴ συνθετὴ σημαντικὴ ἤς ἓν μέρη καθ' αὐτὰ σημαίνει τι· οὐ γὰρ ἅπας λόγος ἐκ ῥημάτων καὶ ὀνομάτων σύγκειται, ἀλλ' ἐνδέχεται ἄνευ²⁵ ῥημάτων εἶναι λόγον, οἷον ὁ τοῦ ἀνθρώπου ὀρισμός, μέρος μὲντοι ἀεὶ τι σημαῖνον ἔξει. [οἷον ἐν τῷ 'βαδίζει Κλέων' ὁ Κλέων.] εἷς δὲ ἐστὶ λόγος διχῶς, ἢ γὰρ ὁ ἐν σημαίνων, ἢ ὁ ἐκ πλειόνων συνδέσμων, οἷον ἡ 'Πλιάς μὲν συνδέσμων εἷς, ὁ δὲ τοῦ ἀνθρώπου τῷ ἐν σημαίνει.³⁰

21 ὀνόματος δὲ εἶδη τὸ μὲν ἀπλοῦν, ἀπλοῦν δὲ λέγω ὃ μὴ ἐκ σημαίνοντων σύγκειται, οἷον γῆ, τὸ δὲ διπλοῦν· τούτου

8 ἀμφὶ Hartung: $\overline{\varphi} \overline{\mu} \overline{\iota} A^c$ φημί Ald. — ἢ . . . μέσου (v. 10) del. Hermann. — 17 βαδίζει Gryphius: βαδίζεω A^c. — 19 τὸ add. apogr. — 22 ἄρ' add. Vahlen. — βάδιζε apogr.: ἐβάδιζεν A^c. — 26 οἷον ὁ . . . ὀρισμός in codd. post σύγκειται (v. 25) scripta huc revocavit Spengel. — 27 βαδίζει apogr.: βαδίζεω A^c, οἷον 'ἐν τῷ βαδίζεω', 'Κλέων ὁ Κλέωνος' Susemihl. — 29 συνδέσμων apogr.: συνδέσμων A^c. — 30 τῷ apogr.: τὸ A^c.

δὲ τὸ μὲν ἐκ σημαίνοντος [καὶ ἀσήμου], πλὴν οὐκ ἐν τῷ
 ὀνόματι σημαίνοντος, καὶ ἀσήμου, τὸ δὲ ἐκ σημαίνοντων
 35 σύγκειται. εἴη δ' ἂν καὶ τριπλοῦν καὶ τετραπλοῦν ὄνομα καὶ
 πολλαπλοῦν, οἷον τὰ πολλὰ τῶν μεγαλείων, οἷον Ἑρμο-
 1457^b καϊκόξανθος. ἅπαν δὲ ὄνομά ἐστιν ἢ κύριον ἢ γλῶττα
 ἢ μεταφορὰ ἢ κόσμος ἢ πεποιημένον ἢ ἐπετεταμένον ἢ
 ὑψηρημένον ἢ ἐξηλλαγμένον. λέγω δὲ κύριον μὲν ὃ χρῶν-
 ται ἕκαστοι, γλῶτταν δὲ ὃ ἕτεροι, ὥστε φανερὸν ὅτι καὶ
 5 γλῶτταν καὶ κύριον εἶναι δυνατὸν τὸ αὐτό, μὴ τοῖς αὐτοῖς
 δέ· τὸ γὰρ σίγγνον Κυπρίοις μὲν κύριον, ἡμῖν δὲ γλῶττα.
 μεταφορὰ δὲ ἐστὶν ὀνόματος ἀλλοτρίου ἐπιφορὰ ἢ ἀπὸ τοῦ
 γένους ἐπὶ εἶδος ἢ ἀπὸ τοῦ εἶδους ἐπὶ τὸ γένος ἢ ἀπὸ τοῦ
 εἶδους ἐπὶ εἶδος ἢ κατὰ τὸ ἀνάλογον. λέγω δὲ ἀπὸ γένους
 10 μὲν ἐπὶ εἶδος, οἷον «νηὺς δέ μοι ἦδ' ἔστηκεν» τὸ γὰρ ὀνο-
 μεῖν ἐστὶν ἐστάναι τι. ἀπ' εἶδους δὲ ἐπὶ γένος, <οἷον> «ἢ
 δὴ μυρὶ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν» τὸ γὰρ μυρίον πολὺ <τι>
 ἐστὶν, ὃ νῦν ἀντὶ τοῦ πολλοῦ κέχρηται. ἀπ' εἶδους δὲ ἐπὶ
 εἶδος, οἷον «χαλκῷ ἀπὸ ψυχῆν ἀρύσας» καὶ «ταμῶν ἀτειρεῖ
 15 χαλκῷ.» ἐνταῦθα γὰρ τὸ μὲν ἀρύσαι ταμεῖν, τὸ δὲ ταμεῖν
 ἀρύσαι εἴρηκεν· ἄμφω γὰρ ἀφελεῖν τί ἐστὶν. τὸ δὲ ἀνάλογον
 λέγω, ὅταν ὁμοίως ἔχη τὸ δευτέρον πρὸς τὸ πρῶτον καὶ τὸ
 τέταρτον πρὸς τὸ τρίτον· ἐρεῖ γὰρ ἀντὶ τοῦ δευτέρου τὸ τέταρ-
 τον ἢ ἀντὶ τοῦ τετάρτου τὸ δευτέρον, καὶ ἐνλοτε προστιδέα-
 20 σιν ἀνθ' οὗ λέγει πρὸς ὃ ἐστὶ. λέγω δὲ οἷον ὁμοίως ἔχει
 φιάλη πρὸς Διόνυσον καὶ ἀσπίς πρὸς Ἄρη· ἐρεῖ τοίνυν τὴν
 φιάλην ἀσπίδα Διονύσου καὶ τὴν ἀσπίδα φιάλην Ἄρεως. ἢ
 ὃ γῆρας πρὸς βίον, καὶ ἐσπέρα πρὸς ἡμέραν· ἐρεῖ τοίνυν
 τὴν ἐσπέραν γῆρας ἡμέρας, καὶ τὸ γῆρας ἐσπέραν βίου ἢ,

34 ὀνόματι Vahlen: ὀνόματος A°. — 36 μεγαλιωτῶν ἔρη. A°
 μεγαλειωτέρων οἷον Hermann. 1457^b 2 κόσμος infra non de-
 finitur. — 3 ἀψηρημένον Spengel, ut infra v. 1458^a 1. — 8 τὸ om.
 apogr. — 12 τί add. Twining. — 24 ἡμέρας . . . δυσμᾶς apogr.:
 ἡμέρας ἢ ὅσπ. Ευπ. καὶ τ. γ. ε. β. ἢ δυσμᾶς A°.

ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς, δυσμᾶς βίου. ἐνίοις δ' οὐκ ἔστιν ὄνομα 25
 κείμενον τῶν ἀνάλογον, ἀλλ' οὐδὲν ἦτον ὁμοίως λεχθήσεται
 οἶον τὸ τὸν καρπὸν μὲν ἀφιέναι σπειρῆν, τὸ δὲ τὴν φλόγα
 ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀνώνυμον· ἀλλ' ὁμοίως ἔχει τοῦτο πρὸς τὸν
 ἡλίον καὶ τὸ σπειρῆν πρὸς τὸν καρπὸν, διὸ εἴρηται «σπει-
 ρων θεοκτίσταν φλόγα.» ἔστι δὲ τῷ τρόπῳ τούτῳ τῆς μετα- 30
 φορᾶς χρῆσθαι καὶ ἄλλως, προσαγορεύσαντα τὸ ἀλλότριον
 ἀποφῆσαι τῶν οἰκείων τι, οἶον εἰ τὴν ἀσπίδα εἴποι φιάλην
 μὴ Ἄρεως ἀλλ' ἄοινον. πεπονημένον δ' ἐστὶν ὁ ὄλος μὴ
 καλούμενον ὑπὸ τινῶν αὐτὸς τίθεται ὁ ποιητής, δοκεῖ γὰρ
 ἕνια εἶναι τοιαῦτα, οἶον τὰ κέρατα ἐρνύγας καὶ τὸν ἱερέα ἀρη- 35
 τῆρα. ἐπεκτεταμένον δὲ ἐστὶν ἡ ἀφρημένον τὸ μὲν ἐὰν φω- 1458 a
 νῆντι μακροτέρῳ κεχορημένον ἢ τοῦ οἰκείου ἢ συλλαβῆ ἔμ-
 βεβλημένη, τὸ δὲ ἂν ἀφρημένον τι ἢ αὐτοῦ, ἐπεκτεταμένον
 μὲν οἶον τὸ πόλεως πόλης καὶ τὸ Πηλέος <Πηλῆος καὶ τὸ
 Πηλείδου> Πηληιάδεω, ἀφρημένον δὲ οἶον τὸ καὶ καὶ τὸ 5
 δῶ καὶ «μία γίνεται ἀμφοτέρων ὄψ.» ἐξηλλαγμένον δ' ἐστὶν
 ὅταν τοῦ ὀνομαζομένου τὸ μὲν καταλείπη τὸ δὲ ποιῆ, οἶον
 τὸ «δεξιτερὸν κατὰ μαζόν» ἀντὶ τοῦ δεξιόν. αὐτῶν δὲ τῶν
 ὀνομάτων τὰ μὲν ἄρρενα τὰ δὲ θήλεα τὰ δὲ μεταξὺ, ἄρρενα
 μὲν ὅσα τελευτᾶ εἰς τὸ Ν καὶ Ρ <καὶ Σ> καὶ ὅσα ἐκ τούτου 10
 σύγκειται, ταῦτα δ' ἐστὶν δύο, Ψ καὶ Ξ, θήλεα δὲ ὅσα ἐκ
 τῶν φωνηέντων εἰς τε τὰ ἀεὶ μακρά, οἶον εἰς Η καὶ Ω, καὶ
 τῶν ἐπεκτεινομένων εἰς Α· ὥστε ἕσα συμβαίνει πλήθει εἰς ὅσα
 τὰ ἄρρενα καὶ τὰ θήλεα. τὸ γὰρ Ψ καὶ τὸ Ξ <τῷ Σ> ταῦτά
 ἐστὶν. εἰς δὲ ἄφωνον οὐδὲν ὄνομα τελευτᾶ, οὐδὲ εἰς φω- 15
 νῆν βραχύ. εἰς δὲ τὸ Ι τρία μόνον, μέλι κόμμι πέπερι. εἰς
 δὲ τὸ Υ πέντε. τὰ δὲ μεταξὺ εἰς ταῦτα καὶ Ν καὶ Σ.

29 πρὸς τὸν ἀφιέντα τὸν καρπὸν Castelvetro. — 33 ἀλλ'
 ἄοινον Victorius: ἀλλὰ οἶνον A°. 1458^a 4 Πηλῆος καὶ τὸ Πη-
 λείδου add. M. Schmidt. — 6 ὄψ Victorius: ὄης A°. — 10 ὅσα
 ἐστὶ τελευτᾶ Ueberweg. — καὶ Σ add. apogr. — 13 πλήθει
 apogr.: πλήθη A°. — 14 τῷ Σ add. Tyrwhitt. — 17 post πέντε
 add. apogr.: τὸ πᾶν τὸ νᾶπυ τὸ γόνυ τὸ δόρυ τὸ ἄστν.

λέξεως δὲ ἀρετὴ σαφῆ καὶ μὴ ταπεινὴν εἶναι. σαφε-22
 στάτη μὲν οὖν ἐστὶν ἢ ἐκ τῶν κυρίων ὀνομάτων, ἀλλὰ τα-
 20 πεινῆ. παράδειγμα δὲ ἢ Κλεοφῶντος ποιήσεις καὶ ἢ Σθενέλου.
 σεμνὴ δὲ καὶ ἐξαλλάττουσα τὸ ἰδιωτικὸν ἢ τοῖς ξενικοῖς κερρη-
 μένη. ξενικὸν δὲ λέγω γλωτταν καὶ μεταφορὰν καὶ ἐπέκτασιν
 καὶ πᾶν τὸ παρὰ τὸ κύριον. ἀλλ' ἂν τις ἅμα ἅπαντα τοιαῦτα
 ποιήσῃ, ἢ αἰνιγμα ἔσται ἢ βαρβαρισμός· ἂν μὲν οὖν ἐκ μεταφορῶν,
 25 αἰνιγμα, ἐὰν δὲ ἐκ γλωττῶν, βαρβαρισμός—αἰνιγματός τε γὰρ ἰδέα
 αὐτῆ ἐστὶ, τὸ λέγοντα ὑπάρχοντα ἀδύνατα συνάψαι· κατὰ
 μὲν οὖν τὴν τῶν <κυρίων> ὀνομάτων σύνθεσιν οὐχ οἶόν τε
 τοῦτο ποιῆσαι, κατὰ δὲ τὴν μεταφορὰν ἐνδέχεται, οἶον «ἄνδρ'
 εἶδον πρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα,» καὶ τὰ τοιαῦτα. . .
 30 ἐκ τῶν γλωττῶν βαρβαρισμός — δεῖ ἄρα κερῶσθαι πως τού-
 τοις· τὸ μὲν γὰρ μὴ ἰδιωτικὸν ποιήσει μὴδὲ ταπεινόν, οἶον
 ἢ γλωττα καὶ ἢ μεταφορὰ καὶ ὁ κόσμος καὶ τᾶλλα τὰ εἰρη-
 μένα εἶδη, τὸ δὲ κύριον τὴν σαφήνειαν. οὐκ ἐλάχιστον δὲ
 1458^b μέρος συμβάλλονται εἰς τὸ σαφές τῆς λέξεως καὶ μὴ ἰδιωτι-
 κὸν αἱ ἐπεκτάσεις καὶ ἀποκοπαὶ καὶ ἐξαλλαγαὶ τῶν ὀνομά-
 των· διὰ μὲν γὰρ τὸ ἄλλως ἔχειν ἢ ὡς τὸ κύριον, παρὰ τὸ
 εἰωθὸς γιγνόμενον, τὸ μὴ ἰδιωτικὸν ποιήσει, διὰ δὲ τὸ κοι-
 5 νωνεῖν τοῦ εἰωθότος τὸ σαφές ἔσται. ὥστε οὐκ ὀρθῶς ψέγου-
 σιν οἱ ἐπιτιμῶντες τῷ τοιοῦτῳ τρόπῳ τῆς διαλέκτου καὶ δια-
 κωμφοῦντες τὸν ποιητὴν, οἶον Εὐκλείδης ὁ ἀρχαῖος, ὡς
 ῥᾶδιον ποιεῖν, εἴ τις δώσει ἐκτείνειν ἐφ' ὀπόσον βούλεται,
 ἰαμβοποίησας ἐν αὐτῇ τῇ λέξει. «Ἐπιχάρην εἶδον Μαρα-
 10 θῶνάδε βαδίζοντα,» καὶ «οὐκ ἂν γ' ἐράμενος τὸν ἐκείνου
 ἐλλέβορον.» τὸ μὲν οὖν φαίνεσθαι ἀπρεπῶς χρώμενον τούτῳ
 τῷ τρόπῳ γελοῖον· τὸ δὲ μέτρον κοινὸν ἀπάντων ἐστὶ τὸν

23 ἅμα ἅπαντα apogr.: ἂν ἅπαντα A°. — 24 ποιήση apogr.:
 ποιῆσαι A°. — 25 τε del. Ald. — 27 κυρίων add. Tyrwhitt. —
 30 κερῶσθαι Madius: κερῶσθαι A°. 1458^b 1 συμβάλλονται
 apogr.: συμβάλλεται A°. — 9 Ἐπιχάρην Tyrwhitt: ἦται χάριν A°.
 — 10 ἂν γενεσάμενος Tyrwhitt. — 11 ἀπρεπῶς Twining: πως
 A° πάντως Hermann.

μερῶν, καὶ γὰρ μεταφοραῖς καὶ γλώτταις καὶ τοῖς ἄλλοις
 εἶδεσι χρώμενος ἀπρεπῶς καὶ ἐπιτηδες ἐπὶ τὰ γελοῖα τὸ αὐτὸ
 ἂν ἀπεργάσασαι· τὸ δὲ ἀρμόττον ὅσον διαφέρει ἐπὶ τῶν ἐπῶν 15
 θεωρεῖσθαι ἐντιθεμένων τῶν <κυρῶν> ὀνομάτων εἰς τὸ μέ-
 τρον. καὶ ἐπὶ τῆς γλώττης δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μεταφορῶν καὶ
 ἐπὶ τῶν ἄλλων ἰδεῶν μετατιθεῖς ἂν τις τὰ κύρια ὀνόματα
 κατίδοι ὅτι ἀληθῆ λέγομεν· οἷον τὸ αὐτὸ ποιήσαντος ἱαμ-
 βεῖου Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ἔν δὲ μόνον ὄνομα μετα- 20
 θέντος, ἀντὶ κυρῶν εἰσθότος γλῶτταν, τὸ μὲν φαίνεται καλὸν
 τὸ δ' εὐτέλες. Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ἐποίησε
 φαργέδαινα <δ'> ἢ μου σάρκας ἐσθίει ποδός,
 ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐσθίει τὸ θινᾶται μετέθηκεν. καὶ
 νῦν δὲ μ' ἐὼν ὀλιγος τε καὶ οὐτιδανός καὶ † ἀειδής, 25
 εἴ τις λέγοι τὰ κύρια μετατιθεῖς
 νῦν δὲ μ' ἐὼν μικρός τε καὶ ἀσθενικὸς καὶ ἀειδής.
 καὶ

δίφρον [τ'] ἀεικέλιον καταθεῖς ὀλιγην τε τράπεζαν.

δίφρον μοχθηρὸν καταθεῖς μικράν τε τράπεζαν. 30

καὶ τὸ «ἠμόνες βοῦσῶσιν» ἠμόνες κρᾶζουσιν. ἔτι δὲ Ἀριφρά-
 δης τοὺς τραγηδοὺς ἐκωμῶδει, ὅτι ἂ οὐδεὶς ἂν εἴποι ἐν τῇ
 διαλέκτῳ τούτοις χρωῖνται, οἷον τὸ δωματίων ἄπο ἀλλὰ μὴ
 ἀπὸ δωματίων καὶ τὸ Ἀχιλλέως πέρι ἀλλὰ μὴ περὶ Ἀχιλλέως, 1459^a
 καὶ τὸ σέθεν καὶ τὸ ἐγὼ δέ νιν καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. διὰ
 γὰρ τὸ μὴ εἶναι ἐν τοῖς κυρτοῖς ποιεῖ τὸ μὴ ἰδιωτικὸν ἐν
 τῇ λέξει ἅπαντα τὰ τοιαῦτα· ἐκεῖνος δὲ τοῦτο ἠγνόει. ἔστιν
 δὲ μέγα μὲν τὸ ἐκάστῳ τῶν εἰρημένων πρεπόντως χρῆσθαι, 5
 καὶ διπλοῖς ὀνόμασι καὶ γλώτταις, πολὺ δὲ μέγιστον τὸ μετα-
 φορικὸν εἶναι. μόνον γὰρ τοῦτο οὔτε παρ' ἄλλου ἔστι λα-

15 ἀρμόττον apogr.: ἀρμόττοντος A^o. — ἐπῶν] ἐπεκτάσεων
 Tyrwhitt. — 16 κυρῶν add. Vahlen. — 20 Αἰσχύλου Εὐριπίδου Essen.
 — μεταθέντος Ald.: μετατιθέντος A^o. — 25 ἀειδής] ἀεικής an
 ἄκινος scribendum sit ambigo. — 32 εἴποι apogr.: εἴπη A^o.
 1459^a 1 καὶ τὸ Ἀχ. . . Ἀχιλλέως post δέ νιν exarata in A^o
 suo loco reddidit Spengel. — 5 τὸ apogr.: τῶν A^o.

ἔσονται, ἢ τῶ μεγέθει μετριάξον καταπεπλεγμένον τῇ ποιικιλίᾳ.
 νῦν δ' ἐν μέρος ἀπολαβῶν ἐπεισοδίοις κέχρηται [αὐτῶν] πολ- 35
 λοῖς, οἷον νεῶν καταλόγῳ καὶ ἄλλοις ἐπεισοδίοις, οἷς δια-
 λαμβάνει τὴν ποιήσιν. οἱ δ' ἄλλοι περὶ ἓνα ποιουσί καὶ 1459^b
 περὶ ἓνα χρόνον καὶ μίαν πράξιν πολυμερῆ, οἷον ὁ τὰ Κύπρια
 ποιήσας καὶ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα. τοιγαροῦν ἐκ μὲν Ἰλιάδος
 καὶ Ὀδυσσεΐας μία τραγωδία ποιεῖται ἑκατέρας ἢ δύο μόναι,
 ἐκ δὲ Κυπρίων πολλὰ καὶ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος πλέον ὀκτώ, 5
 οἷον ὄπλων κρίσις, Φιλοκτῆτης, Νεοπτόλεμος, Εὐρύπυλος,
 Πρωχέλα, Λάκαιναι, Ἰλλου πέρις καὶ ἀπόπλους [καὶ Σίνων
 24 καὶ Τρωάδες.] ἔτι δὲ τὰ εἶδη ταῦτα δεῖ ἔχειν τὴν ἐποποιίαν
 τῇ τραγωδίᾳ — ἢ γὰρ ἀπλήν ἢ πεπλεγμένην ἢ ἡθικὴν ἢ
 παθητικὴν — καὶ τὰ μέρη ἕξω μελοποιίας καὶ ὄψεως ταῦτά 10
 καὶ γὰρ περιπετειῶν δεῖ καὶ ἀναγνωρίσεων <καὶ ἡθῶν> καὶ
 παθημάτων, ἔτι τὰς διανοίας καὶ τὴν λέξιν ἔχειν καλῶς. οἷς
 ἅπασιν Ὀμηρος κέχρηται καὶ πρῶτος καὶ ἰκανῶς. καὶ γὰρ
 καὶ τῶν ποιημάτων ἑκάτερον συνέστηκεν ἢ μὲν Ἰλιάς ἀπλοῦν
 καὶ παθητικόν, ἢ δὲ Ὀδύσεια πεπλεγμένον — ἀναγνωρίσεις 15
 γὰρ δι' ὅλου — καὶ ἡθικὴ. πρὸς δὲ τούτοις λέξει καὶ δια-
 νοίᾳ πάντα ὑπερβέβληκεν.

διαφέρει δὲ κατὰ τε τῆς συστάσεως τὸ μῆκος ἢ ἐπο-
 ποιία καὶ τὸ μέτρον. τοῦ μὲν οὖν μήκους ὅρος ἰκανὸς ὁ εἰρη-
 μένος· δύνασθαι γὰρ δεῖ συνορᾶσθαι τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος. 20
 εἴη δ' ἂν τοῦτο, εἰ τῶν μὲν ἀρχαίων ἐλάττους αἱ συστάσεις
 εἶεν, πρὸς δὲ τὸ πλῆθος τραγωδιῶν τῶν εἰς μίαν ἀκρόασιν
 τιθεμένων παρήκοιεν. ἔχει δὲ πρὸς τὸ ἐπεκτείνεσθαι τὸ μέ-
 γεθος πολὺ τι ἢ ἐποποιία ἴδιον διὰ τὸ ἐν μὲν τῇ τραγωδίᾳ
 μὴ ἐνδέχεσθαι ἅμα πραττόμενα πολλὰ μέρη μιμεῖσθαι ἀλλὰ τὸ 25

35 αὐτῶν] αὐτοῦ Heinsius. — 36 οἷς apogr.: δις A^c.
 1459^b 2 Κύπρια Tyrwhitt: κυπρια A^c. — 5 πλέον et καὶ Σίνων
 καὶ Τρωάδες ab interpolatore addita esse censuit Hermann. —
 10 παθητικὴν δεῖ εἶναι Ald. — 11 καὶ ἡθῶν add. Susemihl. —
 13 ἰκανῶς apogr.: ἰκανός A^c. — 15 ἀναγνωρίσεις A^c. — 16 δὲ
 apogr.: γὰρ A^c. — 19 εἰρημέμος, v. 1451^a 9.

ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τῶν ὑποκριτῶν μέρος μόνον· ἐν δὲ τῇ ἐποποιίᾳ διὰ τὸ διήγησιν εἶναι ἔστι πολλά μέρη ἅμα ποιεῖν περιαινόμενα, ὅφ' ὧν, οἰκείων ὄντων, αὔξεται ὁ τοῦ ποιήματος ὄγκος. ὥστε τοῦτ' ἔχει τὸ ἀγαθὸν εἰς μεγαλοπρέπειαν καὶ τὸ

30 μεταβάλλειν τὸν ἀκούοντα καὶ ἐπεισοδιοῦν ἀνομοίοις ἐπεισοδίοις· τὸ γὰρ ὅμοιον ταχὺ πληροῦν ἐκπίπτειν ποιεῖ τὰς τραγωδίας.

τὸ δὲ μέτρον τὸ ἥρωικὸν ἀπὸ τῆς πείρας ἤρμοικεν. εἰ γὰρ τις ἐν ἄλλῳ τινὶ μέτρῳ διηγηματικὴν μίμησιν ποιοῖτο ἢ ἐν πολλοῖς, ἀρρεπὲς ἂν φαίνοιτο· τὸ γὰρ ἥρωικὸν στασιμώ-

35 τατον καὶ ὀγκωδέστατον τῶν μέτρων ἐστίν — διὸ καὶ γλώττας καὶ μεταφορὰς δέχεται μάλιστα· περιττὴ γὰρ καὶ ἡ διηγηματικὴ μίμησις τῶν ἄλλων — τὸ δὲ ἱαμβεῖον καὶ τετραμέτρον

1460^a κινητικὰ καὶ τὸ μὲν ὀρχηστικὸν τὸ δὲ πρακτικόν. ἔτι δὲ ἀτοπώτερον, εἰ μιγνύοι τις αὐτά, ὥσπερ Χαιρήμων. διὸ οὐδεὶς μακρὰν σύστασιν ἐν ἄλλῳ πεποίηκεν ἢ τῷ ἠρόφῳ, ἀλλ' ὥσπερ εἵπομεν αὐτῇ ἡ φύσις διδάσκει τὸ ἀρμότιον αὐτῇ [δι]

5 αἰρεῖσθαι.

Ὅμηρος δὲ ἄλλα τε πολλὰ ἄξιος ἐπαινέσθαι καὶ δὴ καὶ ὅτι μόνος τῶν ποιητῶν οὐκ ἀγνοεῖ ὃ δεῖ ποιεῖν αὐτόν. αὐτὸν γὰρ δεῖ τὸν ποιητὴν ἐλάχιστα λέγειν· οὐ γὰρ ἐστὶ κατὰ ταῦτα μιμητής. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι αὐτοὶ μὲν δι' ὄλον ἀγωνίζονται,

10 μιμοῦνται δὲ ὀλίγα καὶ ὀλιγάκις· ὃ δὲ ὀλίγα φρονημασάμενος εὐθὺς εἰσάγει ἄνδρα ἢ γυναῖκα ἢ ἄλλο τι [ἦθος] καὶ οὐδὲν ἀήθη ἀλλ' ἔχοντα ἦθη. * δεῖ μὲν οὖν <καὶ ἐν τοῖς ἔπεσιν καὶ> ἐν ταῖς τραγωδίαις ποιεῖν τὸ θαναμαστόν, μᾶλλον δ' ἐνδέχεται ἐν τῇ ἐποποιίᾳ τὸ ἄλογον, δι' ὃ συμβαίνει μάλιστα

15 τὸ θαναμαστόν, διὰ τὸ μὴ ὄραν εἰς τὸν πρᾶττοντα, ἐπεὶ τὰ

30 fort. τὸ ἐπεισοδιοῦν. — 37 μίμησις apogr.: κίνησις A^o.
1460^a 1 κινητικὰ καὶ Vahlen: κινητικὰ A^o. — 5 αἰρεῖσθαι Bonitz: διαίρεσθαι A^o. — 11 ἦθος del. Reiz. — 12 ἦθη] fort. ἦθος.
— δεῖ... χαριζόμενον (v. 18) post Νίπτρων (v. 27) collocari debebant. — 14 ἄλογον Victorius: ἀνάλογον A^o. — 15 ἐπεὶ τὰ apogr.: ἔπειτα τὰ A^o.

περὶ τὴν Ἐκτορος δῖωξιν ἐπὶ σκηρῆς ὄντα γελοῖα ἂν φανείη, οἱ μὲν ἐσιώτες καὶ οὐ διακόντες, ὁ δὲ ἀνανεύων, ἐν δὲ τοῖς ἔπαισι λανθάνει. τὸ δὲ θαναμαστόν ἡδύ' σημεῖον δέ, πάντες γὰρ προστιθέντες ἀπαγγέλλουσιν ὡς χαριζόμενοι. * δεδίδαχεν δὲ μάλιστα Ὅμηρος καὶ τοὺς ἄλλους ψευδῆ λέγειν ὡς δεῖ. 20 ἔστι δὲ τοῦτο παραλογισμός. οἴονται γὰρ ἄνθρωποι, ὅταν τοῦδ' ὄντος τοδὶ ἢ ἢ γινομένου γίνηται, εἰ τὸ ὕστερον ἔστιν, καὶ τὸ πρότερον εἶναι ἢ γίνεσθαι· τοῦτο δὲ ἔστι ψεύδος. διὸ δεῖ, ἂν τὸ πρῶτον ψεῦδος, ἄλλο [δ'], ὃ τοῦτου ὄντος ἀνάγκη εἶναι ἢ γενέσθαι [ἦ], προσθεῖναι· διὰ γὰρ τὸ τοῦτο εἰδέναι 25 ἀληθές ὄν, παραλογίζεται ἡμῶν ἡ ψυχὴ καὶ τὸ πρῶτον ὡς ὄν. παράδειγμα δὲ τοῦτου ἐκ τῶν Νίπτρων. προαιρεῖσθαι τε δεῖ ἀδύνατα εἰκότα μᾶλλον ἢ δυνατὰ ἀπίθανα· τοὺς τε λόγους μὴ συνίστασθαι ἐκ μερῶν ἀλόγων, ἀλλὰ μάλιστα μὲν μηδὲν ἔχειν ἄλογον, εἰ δὲ μή, ἕξω τοῦ μυθεύματος, ὥσπερ 30 Οἰδίπους τὸ μὴ εἰδέναι πῶς ὁ Λαῖος ἀπέθανεν, ἀλλὰ μὴ ἐν τῷ δράματι, ὥσπερ ἐν Ἡλέκτρῳ οἱ τὰ Πύθια ἀπαγγέλλοντες ἢ ἐν Μυσοῖς ὁ ἄφρωνος ἐκ Τεγέας εἰς τὴν Μυσίαν ἦκων. ὥστε τὸ λέγειν ὅτι ἀνήρητο ἂν ὁ μῦθος γελοῖον· ἕξ ἀρχῆς γὰρ οὐ δεῖ συνίστασθαι τοιοῦτους· ἂν δὲ θῆ, καὶ 35 φαίνεται εὐλογωτέρας ἐνδέχεσθαι καὶ ἄτοπον, ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν Ὀδυσσεΐα ἄλογα τὰ περὶ τὴν ἔκθεσιν ὡς οὐκ ἂν ἦν ἀνεκτὰ δῆλον ἂν γένοιτο, εἰ αὐτὰ φανῶλος ποιητῆς ποιήσειε, νῦν δὲ 1460^b τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς ὁ ποιητῆς ἀφανίζει ἡδύων τὸ ἄτοπον. τῇ δὲ λέξει δεῖ διαπονεῖν ἐν τοῖς ἀργοῖς μέρεσιν καὶ μήτε ἡθικοῖς μήτε διανοητικοῖς· ἀποκρύπτει γὰρ πάλιν ἡ λαν λαμπρὰ λέξις τὰ τε ἡθῆ καὶ τὰς διανοίας. 5

25 περὶ δὲ προβλημάτων καὶ λύσεων, ἐκ πόσων τε καὶ

22 ἢ ἢ apogr.: ἦν A^c. — 23 fort. γενέσθαι. — 24 δεῖ Bonitz: δῆ A^c. — ἄλλο, δ] ἄλλον δὲ A^c, ἄλλο δὲ Bonitz, ἄλλο δ' δ... ἢ Vahlen. — 27 τοῦτου Robortelli: τοῦτο A^c. — 36 φαίνηται A^c. — ἀποδέχεσθαι apogr. 1460^b 1 ποιήσεις Heinsius: ποιήσει A^c. — 5 τε apogr.: δὲ A^c.

ποίων [ἄν] εἰδῶν ἐστίν, ὧδ' ἄν θεωροῦσιν γένοιτ' ἄν φανερόν. ἐπεὶ γὰρ ἐστὶ μιμητῆς ὁ ποιητῆς ὡσπερανεὶ ζωγράφος ἢ τις ἄλλος εἰκονοποιός, ἀνάγκη μιμῆσθαι τριῶν ὄντων τὸν ἀριθμὸν ἔν τι ἀεί, ἢ γὰρ οἷα ἦν ἢ ἔστιν, ἢ οἷα φασιν καὶ δοκεῖ, (ἢ) οἷα εἶναι δεῖ. ταῦτα δ' ἐξαγγέλλεται λέξει ἢ (κυρίοις ὀνόμασιν ἢ) καὶ γλώτταις καὶ μεταφοραῖς· καὶ πολλὰ πάθη τῆς λέξεως ἐστὶ, δίδομεν γὰρ ταῦτα τοῖς ποιηταῖς. πρὸς δὲ τούτοις οὐχ ἡ αὐτὴ ὀρθότης ἐστὶν τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ποιητικῆς οὐδὲ ἄλλης τέχνης καὶ ποιητικῆς. αὐτῆς δὲ τῆς ποιητικῆς διττὴ ἁμαρτία, ἡ μὲν γὰρ καθ' αὐτήν, ἡ δὲ κατὰ συμβεβηκός. εἰ μὲν γὰρ προελλετο μιμήσασθαι (ἀδύνατα δι') ἀδυναμίαν αὐτῆς, (αὐτῆς) ἡ ἁμαρτία· εἰ δὲ (διὰ) τὸ προελέσθαι μὴ ὀρθῶς ἀλλὰ τὸν ἵππον ἄμφω τὰ δεξιὰ προβεβληκότα ἢ τὸ καθ' ἐκάστην τέχνην ἁμαρτήματα οἷον τὸ κατ' ἱατρικὴν ἢ ἄλλην τέχνην ὅποιοι οὖν [ἢ] ἀδύνατα πεποιήται, οὐ καθ' ἑαυτήν. ὥστε δεῖ τὰ ἐπιτιμήματα ἐν τοῖς προβλήμασιν ἐκ τούτων ἐπισκοποῦντα λύειν.

πρῶτον μὲν τὰ πρὸς αὐτὴν τὴν τέχνην. ἀδύνατα πεποιήται· ἡμαρτήται, ἀλλ' ὀρθῶς ἔχει, εἰ τυγχάνει τοῦ τέλους τοῦ αὐτῆς· τὸ γὰρ τέλος τηρεῖται, εἰ οὕτως ἐκπληκτικώτερον ἢ αὐτὸ ἢ ἄλλο ποιεῖ μέρος. παράδειγμα ἢ τοῦ Ἐκτορος δίωξις. εἰ μέντοι τὸ τέλος ἢ μᾶλλον (ἢ μὴ) ἦττον ἐνεδέχeto ὑπάρχειν καὶ κατὰ τὴν περὶ τούτων τέχνην, ἡμαρτήται οὐκ ὀρθῶς· δεῖ γὰρ, εἰ ἐνδέχεται, ὅπως μηδαμῆ ἡμαρτησθαι. ἐπιποτέρων ἐστὶ τὸ ἁμαρτήματα, τῶν κατὰ τὴν τέχνην ἢ κατ' ἄλλο συμβεβηκός; ἔλαττον γὰρ, εἰ μὴ ἦδει ὅτι ἔλατος θήλεια κέρατα οὐκ ἔχει, ἢ εἰ ἀμμητῶς ἔγραψεν. πρὸς δὲ τούτοις

7 ποίων εἰδῶν apogr. — 9 τὸν ἀριθμὸν apogr.: τῶν ἀριθμῶν A^o. — 11 ἢ add. apogr. — κυρίοις ὀνόμασιν ἢ add. Vahlen. — 17 κατ' ἀδυναμίαν, αὐτῆς Heinsius. — 18 εἰ apogr.: ἢ A^o. — 19 ἄμ' ἄμφω Vahlen. — 21 ὅποιοι οὖν post πεποιήται exaratum in A^o, ἢ ἀδύνατα πεποιήται induxit Düntzer. — 24 εἰ ἀδύνατα Vahlen. — 26 τηρεῖται M. Schmidt: εἴρηται A^o. — 28 ἢ μὴ add. Ueberweg. — 29 ἡμαρτήται Ald.: ἡμαρτησθαι A^o.

ἐὰν ἐπιτιμᾶται ὅτι οὐκ ἀληθῆ, ἀλλ' ἴσως <ὡς> δεῖ — οἶον 35
καὶ Σοφοκλῆς ἔφη αὐτὸς μὲν οἶνος δεῖ ποιεῖν, Εὐριπίδην
δὲ οἶοι εἶσιν — ταύτη λυτέον. εἰ δὲ μηδετέρως, ὅτι οὕτω
φασίν· οἶον τὰ περὶ θεῶν, ἴσως γὰρ οὔτε βέλτιον οὕτω
λέγειν οὔτ' ἀληθῆ, ἀλλ' ἔτυχεν ὥσπερ † Ξενοφάνη, ἀλλ' 1461^a
οὐν φασι. τὰ δὲ ἴσως οὐ βέλτιον μὲν, ἀλλ' οὕτως εἶχεν,
οἶον τὰ περὶ τῶν ὄπλων, «ἔγχεα δέ σφιν Ὅρθ' ἐπὶ σαυρω-
τῆρος» οὕτω γὰρ τὸτ' ἐνόμιζον, ὥσπερ καὶ νῦν Ἰλλυριοί.
περὶ δὲ τοῦ καλῶς ἢ μὴ καλῶς ἢ εἴρηται τινι ἢ πέπρακται, 5
οὐ μόνον σκεπτέον εἰς αὐτὸ τὸ πεπραγμένον ἢ εἰρημένον
βλέποντα, εἰ σπουδαῖον ἢ φαῦλον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν πράτ-
τοντα ἢ λέγοντα πρὸς ὃν ἢ ὅτε ἢ ὅτω ἢ οὐ ἔνεκεν, οἶον ἢ
μεῖζονος ἀγαθοῦ, ἵνα γένηται, <ἢ> μεῖζονος κακοῦ, ἵνα ἀπο-
γένηται. τὰ δὲ πρὸς τὴν λέξιν ὀρθῶτα δεῖ διαλύειν, οἶον 10
γλώττη «οὐρήας μὲν πρώτον» ἴσως γὰρ οὐ τοὺς ἡμίονους
λέγει ἀλλὰ τοὺς φύλακας· καὶ τὸν Δόλιον «ὅς ῥ' ἦ τοι εἶδος
μὲν ἔην κακός» οὐ τὸ σῶμα ἀσύμμετρον ἀλλὰ τὸ πρόσωπον
αἰσχρόν, τὸ γὰρ εὐειδὲς οἱ Κρηῖτες εὐπρόσωπον καλοῦσι· καὶ
τὸ «ζωρότερον δὲ κέραιε» οὐ τὸ ἄκρατον ὡς οἰνόφλυξιν ἀλλὰ 15
τὸ θάπτον. τὰ δὲ κατὰ μεταφορὰν εἴρηται, οἶον «πάντες
μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες <ἵπποκορυσταὶ> Εὐδον παννύ-
χοι» ἅμα δὲ φησιν «ἦ τοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωικὸν ἀθρη-
σειεν, Αὐλῶν συρίγγων θ' ὄμαδον» τὸ γὰρ πάντες ἀντι
πολλοὶ κατὰ μεταφορὰν εἴρηται, τὸ γὰρ πᾶν πολὺ τι· καὶ 20
τὸ «οἶη δ' ἄμμορος» κατὰ μεταφορὰν, τὸ γὰρ γνωριμώτατον
μόνον. κατὰ δὲ προσωδίαν, ὥσπερ Ἰππίας ἔλκεν ὁ Θάσιος
τὸ «διδόμεν (διδόμεν) δέ οἱ» καὶ «τὸ μὲν οὐ (οὐ) κατα-

34 ὡς add. Vahlen. — 37 οὕτω apogr.: οὔτε A°. 1461^a
1 Ξενοφάνη A°: Ξενοφάνης apogr. ὡς παρὰ Ξενοφάνει Ritter,
fort. οἱ περὶ Ξενοφάνη. — 2 οὐν Tyrwhitt: οὐ A° οὕτω Spengel.
— 7 εἰ apogr.: ἢ A°. — 9 ἢ om. A° pr. m. — 16 τὰ Spengel:
τὸ A°. — πάντες Gräfenhan: ἄλλοι A°. — 19 ἀντι τοῦ apogr. —
23 διδόμεν et οὐ addidimus.

πύθεται ὕμβρω.» τὰ δὲ διαιρέσει, οἶον Ἐμπεδοκλῆς «αἴψα δὲ
 25 θνήτ' ἐφύοντο τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ' <εἶναι> Ζωρά τε
 πρὶν, κέρητο.» τὰ δὲ ἀμφιβολία, «παρώχημεν δὲ πλέω νύξ.»
 τὸ γὰρ πλέω ἀμφιβολόν ἐστιν. τὰ δὲ κατὰ τὸ ἔθος τῆς
 λέξεως· (ὅσα πο)τῶν κεκραμένων οἶνόν φασιν εἶναι, [ὅθεν
 πεποῖηται «κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο»,] καὶ χαλκίας τοὺς
 30 τὸν σίδηρον ἐργαζομένους, ὅθεν εἴρηται ὁ Γανυμήδης Ἐπί
 οἴνοχοεὺς, οὐ πινόντων οἶνον. εἶη δ' ἂν τοῦτο γε <καὶ>
 κατὰ μεταφοράν. δεῖ δὲ καὶ ὅταν ὄνομά τι ὑπεναντιώματι
 δοκῇ σημαίνειν, ἐπισκοπεῖν ποσαχῶς ἂν σημήνῃε τοῦτο ἐν
 τῷ εἰρημένῳ, οἶον ἐν τῷ «τῆ ῥ' ἔσχετο χάλκεον ἔγχος» τὸ
 35 ταύτῃ κωλυθῆναι ποσαχῶς ἐνδέχεται· ὡδὲ ἢ ὡς μάλιστ' ἂν
 1461^b τις ὑπολάβοι; κατὰ τὴν κατασκευὴν ἢ ὡς Γλαύκων λέγει, ὅτι
 ἔνια ἀλόγως προυπολαμβάνουσιν καὶ [αὐτοὶ καταψηφισάμενοι
 συλλογίζονται καὶ] ὡς εἰρηκότος ὃ τι δοκεῖ ἐπιτιμῶσιν, ἂν
 ὑπεναντιὸν ἢ τῆ αὐτῶν οἴησει. τοῦτο δὲ πέπονθε τὰ περὶ
 5 Ἰκάριον. οἴονται γὰρ αὐτὸν Λάικωνα εἶναι· ἄτοπον οὖν τὸ
 μὴ ἐντυχεῖν τὸν Τηλέμαχον αὐτῷ εἰς Λακεδαιμόνα ἐλθόντα.
 τὸ δ' ἴσως ἔχει ὡςπερ οἱ Κεφαλήνές φασί· παρ' αὐτῶν γὰρ
 γῆμαι λέγουσι τὸν Ὀδυσσεῖα καὶ εἶναι Ἰκάδιον ἀλλ' οὐκ Ἰκά-
 ριον. δι' ἀμάρτημα δὲ τὸ πρόβλημα <εἶναι> εἰκὸς ἐστιν.
 10 ὅλως δὲ τὸ ἀδύνατον μὲν πρὸς τὴν ποιήσιν ἢ πρὸς τὸ βέλ-
 τιον ἢ πρὸς τὴν δόξαν δεῖ ἀνάγειν. πρὸς τε γὰρ τὴν ποιήσιν
 αἰρετώτερον πιθανὸν ἀδύνατον ἢ ἀπίθανον <δυνατόν>· καὶ

26 fort. κέρητα. — πλέων apogr. πλέων Ald. — 27 πλείω
 A^c. — 28 οἶον ὅσα ποτῶν Ueberweg. — exempla ὅθεν . . . κα-
 σσιτέροιο et ὅθεν . . . οἶνον locum mutare iussit Madius. — 31
 καὶ add. Heinsius. — 33 ἐν τῷ] τὸ A^c. — 35 ἐνδέχεται ὡδὲ, ἢ ὡς
 μάλιστ' ἂν τις ὑπολάβοι vulgo. 1461^b 2 ἔνιοι Victorius. — 3
 εἰρηκότος Castelvetro: εἰρηκότες A^c, fort. καὶ αὐτοὶ παραλογι-
 σάμενοι ὡς εἰρηκότος. — 9 δι' ἀμ . . . ἐστιν in margine adiecta
 esse videntur, aequae atque οὔτω τε . . . γίνεσθαι (v. 16). — εἶναι
 add. Hermann. — 12 δυνατόν ante καὶ ita addidimus ut in
 lacuna οὐκ ἂν εἶη τοὺς ἀθλητὰς scripta fuisse putaremus.

δυνατὸν * * τοιούτους εἶναι, οἷον Ζεῦξις ἔγραφεν, ἀλλὰ βέλ-
 τιον· τὸ γὰρ παράδειγμα δεῖ ὑπερέχειν. πρὸς <δ> ἄ φασιν, 15
 τᾶλολα· οὕτω τε καὶ ὅτι ποτὲ οὐκ ἄλογόν ἐστιν· εἰκὸς γὰρ
 καὶ παρὰ τὸ εἰκὸς γίνεσθαι. τὰ δ' ὑπεναντία <ἢ ἀνομοί->
 ως εἰρημένα οὕτω σκοπεῖν, ὥσπερ οἱ ἐν τοῖς λόγοις ἔλεγκοι,
 εἰ τὸ αὐτὸ καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ ὠσαύτως, † ὥστε καὶ αὐτὸν
 ἢ πρὸς ἅ αὐτὸς λέγει ἢ ὃ ἂν φρόνιμος ὑποθῆται. ὀρθή δ' 20
 ἐπιτιμήσις καὶ ἀλογία καὶ μοχθηρία, ὅταν μὴ ἀνάγκης οὐσῆς
 μηθὲν χρήσῃται τῷ ἀλόγῳ, ὥσπερ Εὐριπίδης τῷ Αἰγεί, ἢ
 τῇ πονηρίᾳ, ὥσπερ ἐν Ὁρέστη τοῦ Μενελάου. τὰ μὲν οὖν
 ἐπιτιμήματα ἐκ πέντε εἰδῶν φέρουσι, ἢ γὰρ ὡς ἀδύνατα ἢ
 ὡς ἄλογα ἢ ὡς βλαβερά ἢ ὡς ὑπεναντία ἢ ὡς παρὰ τὴν 25
 ὀρθότητά τὴν κατὰ τέχνην. αἱ δὲ λύσεις ἐκ τῶν εἰρημένων
 ἀριθμῶν σκεπτεῖται, εἰσὶν δὲ δώδεκα.

26 πότερον δὲ βελτίων ἢ ἐποποιικὴ μίμησις ἢ ἡ τραγικὴ,
 διαπορήσειεν ἂν τις. εἰ γὰρ ἡ ἤττον φορτικὴ βελτίων, τοιαύτη
 δ' ἢ πρὸς βελτίους θεατὰς ἐστὶν ἀεὶ· λίαν δὴλον ὅτι ἡ ἅπαντα 30
 μιμουμένη φορτικὴ· ὡς γὰρ οὐκ αἰσθανομένων ἂν μὴ αὐτὸς
 προσθῆ, πολλὴν κίνησιν κινουῦνται, οἷον οἱ φαῦλοι ἀλύηται
 κυλιόμενοι, ἂν δίσκον δέη μιμεῖσθαι, καὶ ἔλκοντες τὸν κορυ-
 φαῖον, ἂν Σκύλλαν ἀλύωσιν· ἢ μὲν οὖν τραγωδία τοιαύτη
 ἐστίν, ὡς καὶ οἱ πρότερον τοὺς ὑστέρους αὐτῶν ᾤοντο ὑπο- 35
 κριτὰς, ὡς λίαν γὰρ ὑπερβάλλοντα πλῆθικον ὁ Μυνησκος
 τὸν Καλλιπιδίην ἐκάλει, τοιαύτη δὲ δόξα καὶ περὶ Πινδάρου 1462^a
 ἦν· ὡς δ' οὗτοι ἔχουσι πρὸς αὐτούς, ἢ ὅλη τέχνη πρὸς τὴν
 ἐποποιίαν ἔχει. τὴν μὲν οὖν πρὸς θεατὰς ἐπιεικῆς φασιν

15 δ' add. Ueberweg. — 17 ὑπεναντίας εἰρ. Twining. —
 19 ὥστε καὶ αὐτόν] fort. οὕτως τε καὶ εἰ καθ' αὐτόν. — 20 φρό-
 νιμος apogr.: φρόνημον A^c. — 21 ἀλογία καὶ μοχθηρία Vahlen.
 — 28 βελτίων apogr.: βελτίων A^c. — 30 ἀεὶ λίαν Vahlen: δε-
 λίαν A^c. — λίαν . . . φορτικὴ in margine adiecta esse videntur.
 — 32 κινουῦνται apogr.: κινουῦντα A^c. 1462^a 2 ἔχουσι apogr.:
 δ' ἔχουσι A^c.

εἶναι, (ἐπεὶ) οὐδὲν δέονται τῶν σημάτων, τὴν δὲ τραγικὴν
 5 πρὸς φαύλους· εἰ οὖν φορτικὴ, χείρων δῆλον ὅτι ἂν εἴη.

πρῶτον μὲν οὐ τῆς ποιητικῆς ἢ κατηγορίας ἀλλὰ τῆς
 ὑποκριτικῆς, ἐπεὶ ἔστι περιεργάζεσθαι τοῖς σημείοις καὶ διαφω-
 δοῦντα, ὅπερ [ἔστι] Σωσίστρατος, καὶ ἄδοντα, ὅπερ ἐποίει Μνασί-
 θεος ὁ Ὀπούντιος. εἶτα οὐδὲ κίνησις ἅπαντα ἀποδοκιμαστέα,

10 εἴπερ μὴδ' ὄρησις, ἀλλ' ἢ φαύλων, ὅπερ καὶ Καλλιππίδῃ ἐπε-
 τιμᾶτο καὶ νῦν ἄλλοις, ὡς οὐκ ἔλενθέρας γυναικῶν μιμουμέ-
 νων. ἔτι ἢ τραγωδία καὶ ἄνευ κινήσεως ποιεῖ τὸ αὐτῆς,
 ὡσπερ ἢ ἐποποιία· διὰ γὰρ τοῦ ἀναγνώσκειν φανερὰ ὅποια
 τίς ἐστίν· εἰ οὖν ἐστὶ τὰ γ' ἄλλα κρείττων, τοῦτό γε οὐκ

15 ἀναγκαῖον αὐτῇ ὑπάρχειν. ἔπειτα διότι πάντ' ἔχει ὅσαπερ
 ἢ ἐποποιία, καὶ γὰρ τῷ μέτρῳ ἔξεστι χρῆσθαι, καὶ ἔτι οὐ
 μικρὸν μέρος τὴν μουσικὴν καὶ τὴν ὄψιν, δι' ἧς αἱ ἡδοναὶ
 συνίστανται ἐναργέστατα. εἶτα καὶ τὸ ἐναργὲς ἔχει καὶ ἐν
 τῇ ἀναγνώσει καὶ ἐπὶ τῶν ἔργων. ἔτι τῷ ἐν ἐλάττω μῆκει

1462^b τὸ τέλος τῆς μιμήσεως εἶναι· τὸ γὰρ ἀθροώτερον ἤδιον ἢ
 πολλῶν κειραμένον τῷ χρόνῳ, λέγω δ' οἶον εἴ τις τὸν Οἰδί-
 πουν θεῖη τὸν Σοφοκλέους ἐν ἔπεσιν ὅσοις ἢ Ἰλιάς. ἔτι
 ἤττον [ἦ] μιὰ μίμησις ἢ τῶν ἐποποιῶν σημειῖον δέ, ἐκ γὰρ

5 ὅποιασούν μιμήσεως πλείους τραγωδία γίνονται· ὥστε ἐὰν
 μὲν ἕνα μῦθον ποιῶσιν, ἢ βραχέως δεικνύμενον μῦθρον
 φαίνεσθαι, ἢ ἀκολουθοῦντα τῷ τοῦ μέτρου μῆκει ὑδαρῇ, λέγω
 δὲ οἶον . . . ἐὰν <δ'> ἐκ πλείονων πράξεων ἢ συγκεκριμένη
 ὡσπερ ἢ Ἰλιάς, ἔχει πολλὰ τοιαῦτα μέρη, καὶ ἢ Ὀδύσσεια,

10 <ἀ> καὶ καθ' ἑαυτὰ ἔχει μέγεθος· καίτοι ταῦτα τὰ ποιήματα

4 ἐπεὶ addidi praeunte Victorio qui οὐ inseruit. — 5 εἰ apogr.:
 ἢ A°. — 8 ἐστὶ induxit Spengel. — ἄδοντα] διαδόντα A° διαδόντα
 apogr. — 15 διαφέρει διότι Vahlen. — 17 τῷ μέτρῳ, conf. 1459^a
 18. — 17 τὴν ὄψιν Ald. τὰς ὄψεις A°, δι' αἶς vel αἶς coni. Vahlen.
 — 19 ἀναγνώσει Madius: ἀναγνωρίσει A°. 1462^b 1 ἤδιον ἢ
 Madius: ἡδονῇ A°. — 3 θεῖη θεῖη A°. — 4 ἢ del. Ald. — 10 ἀ
 add. apogr. — ταῦτα τὰ Ald.: τοιαῦτ' ἄττα A°.

συνέστηκεν ὡς ἐνδέχεται ἄριστα καὶ ὅτι μάλιστα μιᾶς πράξεως
 μίμησις. εἰ οὖν τούτοις τε διαφέρει πᾶσιν καὶ ἔτι τῷ τῆς
 τέχνης ἔργῳ — δεῖ γὰρ οὐ τὴν τυχοῦσαν ἡδονὴν ποιεῖν αὐτὰς
 ἀλλὰ τὴν εἰρημένην — φανερόν ὅτι κρείττων ἂν εἴη μᾶλλον
 τοῦ τέλους τυγχάνουσα τῆς ἐποποιίας.

15

περὶ μὲν οὖν τραγωδίας καὶ ἐποποιίας, καὶ αὐτῶν καὶ
 τῶν εἰδῶν καὶ τῶν μερῶν, καὶ πόσα καὶ τί διαφέρει, καὶ
 τοῦ εὖ ἢ μὴ τίνες αἰτίαι, καὶ περὶ ἐπιτιμήσεων καὶ λύσεων,
 εἰρήσθω τσαῦτα.

18 ἢ apogr.: εἰ A^o.